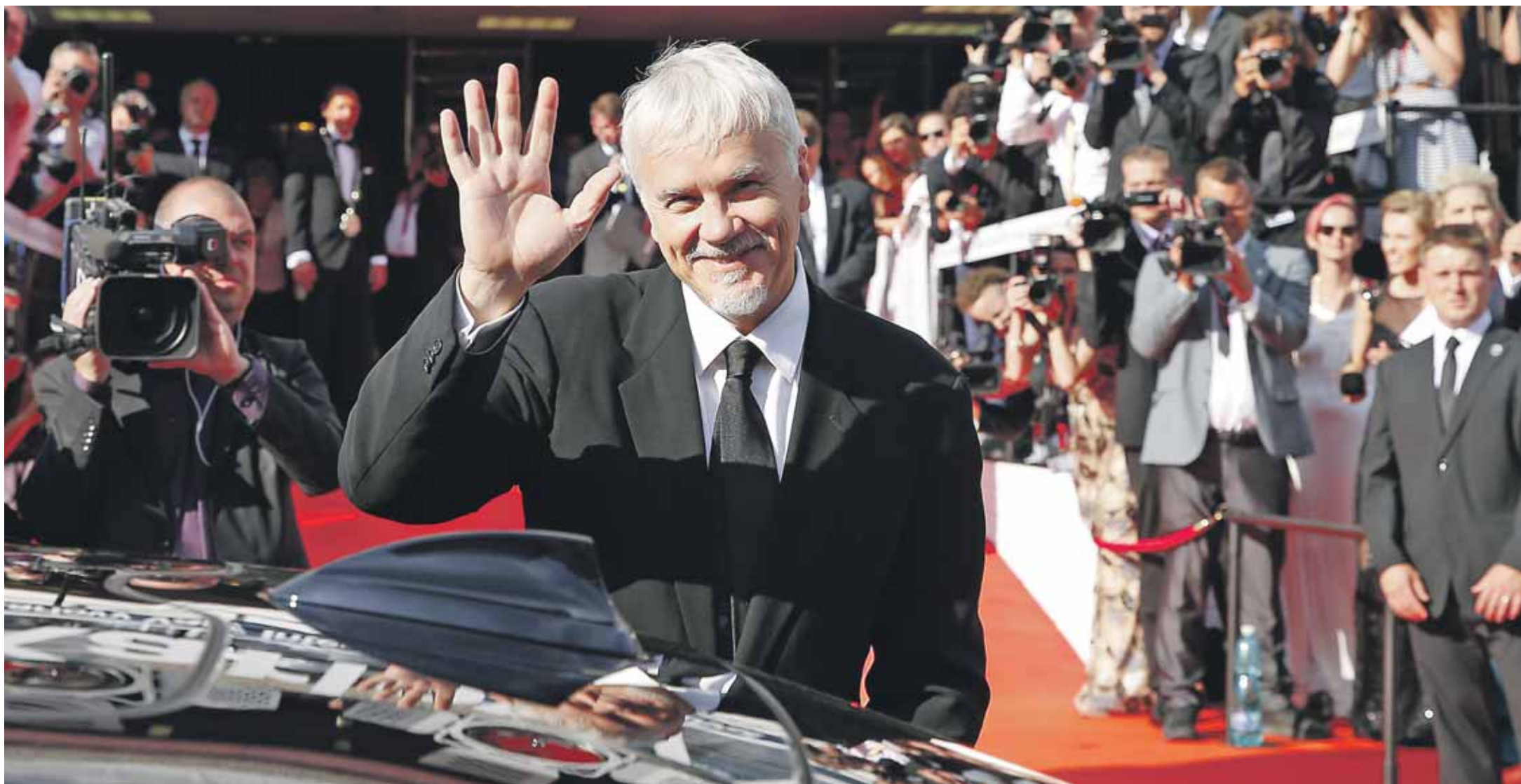

Lapání festivalových hvězd	04
O flákačích z Texasu	05
Vybroušené Démanty	06

Foto: Petr Hloušek

Dnes vás čeká den s laureátem Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii Timem Robbinsem: dopoledne ve Velkém sále, odpoledne na KVIFF Talku a večer v Letním kině

Varský svátek filmu podle Tima Robbinse

Nejslavnější hollywoodský aktivista ví, že síla filmového příběhu může změnit svět

Přijel do Varů, jak už tak rockeři jezdívají: s holkou a kytarou. Je vyšší, než byste čekali: s výškou 194 centimetrů je ostatně nejvyšším hercem, který kdy získal Oscara. Na červeném koberci, kde jsme s ním mluvili, se ale na patero českých a zahraničních médií spatra nedíval. Herec, scenárista a režisér **Tim Robbins**, hlavní hvězda letošního zahájení.

Veronika Bednářová

Tim Robbins je ve Varech rád. „Znovu a znovu si uvědomuju, že jsou filmové festivaly tohoto typu strašně důležité. Žijeme v rychlé době, spoustu filmů jednoduše nestihneme vidět. Jen tady máte ještě šanci zažít médii a masovým trhem nefiltrovanou realitu z různých částí světa. Můžete zažít střípky opravdových životů. Je to pro mě svátek filmu a jsem rád, že můžu Karlovy Vary podpořit,“ řekl pověstný liberál Robbins, pro kterého je současná trumpovská realita v podstatě taková, jakou očekával.

„Nečekal jsem toho moc. Čekal jsem příklon k pravici, což se taky stalo. Myslím si, že Trump je podvodník, hochštapler. A že na to lidi časem přijdou, ostatně mnoho z nich už přišlo. Je mi samozřejmě líto, že mou zemi kompromituje, a rád bych vám nabídl omluvu za to, že Spojené státy dnes nemají žádnou vizi. Obávám se, že se právě nacházíme na zpátečnické a nebezpečné cestě, která je zmatečná pro mnoho lidí, z nichž většina není příliš bohatá. Žijeme v době vzestupu autoritářů, což pro nás není vůbec dobré,“ uvedl pro Festivalový deník.

Film, kde se nekradou auta

Dnešní den je tady ve Varech jeho. Můžete ho vidět třikrát – poprvé v 11.30 ve Velkém sále, kde uvede svůj první autorský snímek *Bob Roberts* (1992), v bushovské éře vlastně geniálně předvídající právě éru trumpovskou. Napsal si k němu scénář (je o pravicovém politikovi, který sbírá hlasy pomocí milých, lidem příjemných folkových písniček), režíroval jej, ztvárnil v něm titulní roli a s bratrem Davidem složil i několik songů, které si před kamerou zazpíval.

To je pro jeho účast na festivalu tak trochu příznačné. Držitel Oscara za drama *Tajemná řeka* se totiž ve středu představí i jako zpěvák. Ve 21.30 vystoupí se svou kytarou a kapelou The Rogues Gallery Band v karlovarském Městském divadle. Svou punkrockovou kariéru bere opravdu vážně – a hned vás taky prostřednictvím Festivalového deníku všechny zve: „Budeme tady v Karlových Varech zkoušet s kapelou v pondělí a v úterý, hrajeme ve středu. Takže přijďte, bude to legrace, budeme tančit a zpívat, prostě party!“

Kromě odpoledního KVIFF Talku můžete Robbinse zažít v Letním kině, a to od 22.30, kdy tam uvede *Výkou-*

pení z věznice Shawshank. „Zajímavé je, že ten film má rád celý svět, moc se líbí například v Číně. Ovlivnil hodně lidí – zřejmě proto, že je to příběh o svobodě a o tom, co znamená být svobodný. Dává i těm, kteří se cítí úplně v pasti, naději, že se z toho vyhrabou. Je to také jeden z mála filmů o mužském přátelství, kde se nekradou auta a nebalí holky,“ shrnul.

Setkání s Formanem

Ptali jsme se ho potom, jestli už viděl *Lásky jedné plavovlásky*. Ožil: „Režisér Miloš Forman měl na mě nesmí-

ný vliv. Jednou totiž dával dohromady film, ve kterém jsem měl hrát. Takže jsme se sešli, přiletěl za mnou z Los Angeles a byl zrovna hodně naštvaný kvůli studiu, protože se mu snažili vnutit něco, co vůbec nechtěl. Nakonec z toho bohužel sešlo, takže jsem s ním nepracoval. Setkání s ním pro mě ale bylo nesmírně silným zážitkem. Naučil mě, co opravdu znamená být umělec. Cítil jsem z něj, že si člověk musí věřit, že to, co chce říct, je správné. Film ve Formanově podání nebyl byznys, ale umělecká disciplína.“

Foto: Petr Hloušek

Dojatý Tim Robbins a spokojený prezident festivalu Jiří Bartoška

KVIFF Talks

Tváří v tvář s letošními festivalovými hvězdami

Setkat se s tvůrci osobně, nahlédnout jim do kuchyně, zeptat se na věci, na které se novináři ptát zapominají. To jsou **KVIFF Talks!** V minulosti se s diváky karlovarského festivalu přímo potkali například Oliver Stone, Michel Gondry, Harvey Keitel nebo John Malkovich.

Letos začínáme jménem ze stejného, tedy nejvyššího ranku. **Dnes od 16.00** se můžete v **Kongresovém sále hotelu Thermal** potkat s hlavní hvězdou letošních Varů a čerstvým laureátem Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii, americkým hercem **Timem Robbinsem**. Zeptat se ho můžete skutečně na cokoli (ale jenom anglicky). Vstup je jako vždycky zcela zdarma.

V dalších dnech si pak budete moci popovídat například s dánskou herečkou **Trine Dyrholm**, s tvůrci pobaltských poetických dokumentů, s režiséry z Austin Film Society v čele s **Richardem Linklaterem**, se **Šimonem Šafránkem** a průkopníky československého skateboardingu, s autory filmů *Bufo Alvarius* – *The Underground Secret* a *Touch Me Not*, s režisérem *Rain Mana* **Barrym Levinsonem** a na konec nepříjde kouzelník, ale kovboj – **Jaromír Hanzlík**. **zbn**

Programové změny

Dnes od 19.00 si můžete nově zajít do Puppu na formálně vybroušenou rodinnou ságu *Stěhovaví ptáci*, díky níž se ocitnete v prostředí rodících se kolumbijských drogových kartelů. A zítra nezapomeňte na dánský procedurální krimi thriller *Tisřnové volání* o policistovi, jemuž na stanici zrovna končí služba, a vtom mu zavolá unesená žena – od 22.30 ve Velkém sále.

Hlavní soutěž

Vycházející herecká star kanadského filmu Karelle Tremblay

Komiks, co vypráví o novém fašismu

Sébastien Pilote přivezl film o dívce, která se zmítá mezi dvěma silnými otcovskými figurami

Kanadský zástupce v letošním klání o Křišťálový glóbus, nazvaný *Mizející světlušky*, vypadá na první pohled jako obyčejný film o dospívání jedné mladé dívky ve frankofonním Québecu. Jeho režisér **Sébastien Pilote** má však mnohem vyšší ambice.

Zbyněk Vlasák

„Možná to bude znít divně, ale je to rozhodně můj nejvíc politický snímek,“ říká Sébastien Pilote. „Myslel jsem při něm na to, že dnes čelíme něčemu

jako nový fašismus, a že pokud narážíme na občasné záblesky naděje, jsou dost ojedinělé a většinou si jich ani nemáme šanci všimnout. Jsou trochu jako světlušky. Myslím, že by byla chyba ten film vnímat

jinak. Rozhodně jsem nechtěl natočit nějaký věrný portrét současné québecké mládeže.“
Léo, v živoucím podání talentované herečky Karelle Tremblay, je v maturitním ročníku a ve škole jí to jde: má dobrý prospěch a ani společensky nepatří mezi outsiders. Doma to ovšem tak ideální není, zmítá se mezi dvěma výraznými otcovskými figurami.
Nový manžel její mámy je lokální mediální hvězda, už povahou populista, jemuž chybí pokora i sebereflexe. Právě on je tu symbolem současných časů. Léo ho nenávidí hlavně proto, že kdysi ve sporu o místní továrnu stál proti jejímu biologickému otci, tehdy šéfovi odborů, který tehle souboj na celé čáře prohrál a následky si musí nést dodnes.
Svého skutečného otce, pro změnu symbol časů minulých, si ovšem Léo naopak přespříliš idealizuje. Je jasné, že jediným řešením je emancipovat se od obou.
Nabízí se, že osvobodit se od hlučné přítomnosti i od řešení z minulosti, která dnes už nefungují, je jediná možná cesta také pro západní společnost jako celek. Jednoduché to ale rozhodně nebude.
„Název filmu – *Mizející světlušky* – vychází z metafor, kterou použil Pasolini, když mluvil o novém fašismu v Itálii,“ říká Pilote. „Podle něj byla malá

světélka naděje, svítící do noci, přehlušena obřími reflektory masové zábavy a ohlušujícím křikem reproduktorů.“
Jako popová píseň
Mizející světlušky jsou zároveň poměrně přímočarý film. Sám kanadský režisér říká, že kdyby šlo o psaný text, byl by složen z jednoduchých vět, neměl by jistě opulentní styl, ale zároveň by se neobracel zády k metafoře: „Mohl by to být komiks, grafický román nebo popová píseň.“
Mimochodem, právě hudba hraje ve filmu podstatnou roli. Už třeba jen ten detail, že když Léo utíká ze slavnostní rodinné večeře, ozvou se až pohádkové fanfáry, které nám připomínají (do značné míry iluzorní) nespoutanost jejího věku. A samozřejmě – v životě Léo se objeví ještě jeden muž, pro kterého je hudba středobodem života: učitel hry na kytaru Steve. Jestli to bude ten, od kterého se emancipovat netřeba, se dozvíte už dnes na světové premiéře filmu od 17.00 ve Velkém sále. ●

Mizející světlušky

30. 6. 17.00 Velký sál
1. 7. 10.00 Pupp
3. 7. 9.00 Kino Drahomíra

Foto: Sébastien Raymond

K názvu *Mizející světlušky* režiséra Pilota inspiroval sám Pasolini

Ponořit se do vody je pro Ivu (Doroteja Nadrah) o dost lehčí než ponořit se do minulosti vlastní matky

Odvaha vydat se jinou cestou

Příběh lásky – a skokanky do vody, která náhle ztratí matku

„Působivá meditace nad lidskou křehkostí.“ Právě tak popisuje nový snímek režisérky **Sonji Prosenc** *Příběh lásky*, který má dnes v hlavní soutěži světovou premiéru, její slovinský kolega Damjan Kozole, držitel režisérské ceny z Varů z před dvou let.

Zbyněk Vlasák

Sonja Prosenc vypráví o sedmnáctileté Ivě a jejích dvou sourozencích, kterým právě zemřela matka. Ivin zármutek je však náhle narušen, když objeví matčino milostné tajemství, respektive jejího milence. Pro mladou skokanku do vody (v podání vycházející herecké hvězdy slovinské kinematografie Doroteji Nadrah) je to šok, je pro ni těžké se s takovou skutečností smířit.
Iva druhé jako mnoho z nás automaticky soudí, nálepkuje. Teprve když se na svět dokáže podívat jinými očima, probudí se v ní soucit a porozumění cizí situaci. V tomto smyslu je to vlastně film o zrání.

„Čistá kinematografie“
Snímek charakterizuje velmi osobitá poetika, vyprávění je rozvolněné, metaforické, staví na jemných náznacích.
„Příběh je pro mě pouze jakýmsi základním rámcem, opíráme se hlavně o subjektivní zkušenost hlavní hrdinky,“ říká Sonja Prosenc. „To vyžadovalo velmi detailní a přesný scénář, vystavěný tak, aby diváci poznali, že cílem filmu není odvy-

právět příběh, ale zároveň aby v něm bylo dost příběhových stop, které publiku umožní prozkoumat vnitřní svět postav.“
Kromě obrazu se tu do hry hojně zapojuje i zvuk a hudba, ne náhodou je Ivina matka operní pěvkyně a její milenec dirigent. Hudba je pro režisérku jedním z hlavních nástrojů, jak se divák dotknout. Ostatně Sonja Prosenc ohledně vztahu filmu a hudby ráda cituje Ingmara Bergmana: „Když se díváme na film, dopředu víme, že půjde o iluzi. Odkládáme svou vůli i intelekt a uvolňujeme prostor představivosti. Film pak hraje přímo na naše emoce. Hudba pracuje stejným způsobem. Řekl bych dokonce, že je hudba filmu podobná nejvíc ze všech uměleckých forem. Právě proto, že mluví přímo k našim emocím, ne k rozumu.“
Především její originální formální přístup je to, proč si Sonju Prosenc tak oblíbil na začátku zmíněný slovinský režisér Damjan Kozole: „To, co mám rád na Sonjiných filmech, je její odvaha vyhnout se osvědčeným, zavedeným vyprávěcím postupům. Pokaždé přijde s vlastním filmovým jazykem,

Foto: KIFF

Slovinská režisérka Sonja Prosenc

s něčím, co se blíží čisté kinematografii.“
A ten, kdo i v takto osobním filmu hledá společenský přesah, najde.
„Rozhodla jsem se zde pro jiný přístup než třeba u svého debutu *Strom*, vzdala jsem se možnosti přímo komentovat sociální problémy a jala se vyprávět hlavně intimní příběh Ivy a její rodiny. Nicméně to, že zkoumám neschopnost postav spolu komunikovat, propojit se, stejně ukazuje nějaký obraz společnosti, která je dnes plná nihilismu, násilí a emocionálního odcizení,“ uzavírá Sonja Prosenc. ●

Příběh lásky

30. 6. 20.00 Velký sál
1. 7. 13.00 Pupp
3. 7. 11.30 Kino Drahomíra

Akce dne

Letos se jelo na tak lehkých kolech, že se s nimi dalo i vzpírat

V závěsu za Milošem Formanem

Do Karlových Varů se i dnes jezdí ve zpocených dresech

Byla to jiná doba. Zatímco po hradních chodbách jezdil na začátku 90. let prezident Havel na koloběžce, do Karlových Varů přijížděly hvězdy na kole. Miloš Forman už letos nedorazí, ale letošní cyklojízda jeho husarský kousek znovu připomíná.

Jan Němec

V televizní reportáži z července roku 1990 vidíme Formana s členkou a Theodora Pištěka v cyklistickém dresu, jak předními koly protínají cílovou pásku u Thermalu. „A tak tedy díky oběma pánům,“ komentuje televizní moderátorka s dikcí paní učitelky, „že zachránili prestiž festivalu, když ostatní slibované hvězdy, Meryl Streepová, Gérard Depardieu, Andrzej Wajda i Robert De Niro, se jako už tradičně omluvily.“ Dnes už sice nikdo prestiž festivalu zachraňovat nemusí, ale zase asi nikdo nedostane propocené cyklistický dres Tima Robbinse. I když do Karlových Varů se už třetím rokem opět jezdí i na kole – právě na počest Formana s Pištěkem.

„Beru to jako poctu těm dvěma skvělým chlapům a je-

jich sportovnímu výkonu,“ říká vedoucí kulturní redakce České televize a vedoucí výpravy Petr Vizina. Právě on přede dvěma lety první cyklojízdu zorganizoval. Když tehdy společně s novinářem Petrem Škočdopolem dorazili před Thermal, červený koberec byl ještě pod igelitem a na rozdíl od Formana s Pištěkem je nikdo nevtal ani nefotil. A tak si pořídili alespoň selfie a šli zjistit, kde by se v Thermalu dala nechat kola. O rok později už se peloton rozrostl na deset „magorů“, jak výpravu nazval sportovní komentátor Robert Záruba, jeden z nich. „Tolik kilometrů jsem v životě nenajel,“ přiznal.

Když do sebe všechno klapne
Forman s Pištěkem spolu na kole putovali každé léto, hlavně po Francii. Přestože si v mapě křížkovali hlavně restaurace

s michelinskými hvězdičkami, několik set kilometrů spolu vždy najeli. A občas se také pohádali a několik hodin spolu nepromluví ani slovo, zarytě mlčeli a dupali do pedálů. Dne 23. června 1990 se Forman vydal z Paříže a Pištěk se k němu připojil o několik dní později u Verdunu. „Jednou jsme projížděli poli se slunečnicemi,“ vzpomínal Theodor Pištěk v rozhovoru s Petrem Vizinou. „Nevím, jestli jste to někdy zažil, když v přírodě klapne všechno do sebe. Obloha, vítr, zvuky... Najednou to přestává být realita. Trvá to pár vteřin a je konec, už to neplatí. Podobných momentů jsem zažil několik.“ A neopomněl si postěžovat na české řidiče, kteří se k držitelům Oscara na kole chovali jako k jakýmkoli jiným „podělaným“ cyklistům. Právě proto Pištěk cyklojízdu označil za nejhorší sportovní zážitek svého života... Zatímco Forman s Pištěkem přijeli z Německa a přiotrávení výfukovými plyny starých tatrovek, které jim čoudivy pod nos, letošní peloton vyrazil kolem osmé ráno z Prahy. Kromě Petra Viziny v něm šlapali třeba moderátor Událostí

Martin Řezníček nebo novináři Daniel Anýž a Petr Škočdopole, dohromady asi pětadvacet lidí. Oproti punkovým počátkům cyklojízdy letos peloton vypadal docela profesionálně – právem vjel až na červený koberec. Pokud autorka televizní reportáže z roku 1990 zdůrazňovala, že Forman s Pištěkem nepřišli v limuzínách, ale na kole, letošní bicykly byly limuzínami svého druhu. Či spíše pořádnými žihadly: titanovokarbonové rámy, profesionální vybavení Campagnolo, hodnota jednoho zapůjčeného kola přes tři sta tisíc. „Spalo v ložnici,“ glosuje Vizina, že kolo, které člověk zvedne na jednom prstě, není radno nechávat v Praze ve sklepe. Ostatně i sám Forman si na výběru svého stroje vždy dával záležet, konzultoval ho s odborníky a dlouho váhal, než nějaký stroj osedlal. A Pištěk, který byl techničtěji založený, se mu smál. Účastníci letošní cyklojízdy měli sladěné dresy a na zádech citát od Formana: „Memories are doing funny things to us.“ Ano, vzpomínky si z nás stírlí. Jako ze startovních pistolí. A my vyrazíme vpřed. ●

Rok 1990, Miloš Forman těsně po příjezdu na MFF VV

Došlo i na pravidelné střídání v čele pelotonu

Srdce ve Varech

Všechno bude – letos třeba mladoši v hlavní soutěži

Hrdinové bez občanky

Lidé z programového oddělení se každý rok dušují, že neměli v plánu snímky v soutěžních sekcích propojit jednotným tématem. „Prostě to tak vyšlo,“ říkají vždycky. Ale věřili by jim to sedmnáctiletý Jusuf, šestnáctiletý Denis, sedmnáctiletá Iva, dospívající děti Julian a Florencia, téměř patnáctiletá Miriam nebo stejné starý Mára, o Heduš nemluvě? Letošní hlavní soutěž si totiž pro sebe ukradli nezletilí hrdinové. Kromě nedůvěry vůči světu dospělých bojují ještě s pokrevními tradicemi, nároky okolí, ztrátou blízkých a dalšími těžkostmi.

Těším se hlavně na *Všechno bude*: kvůli nádherně nejasné optimistickému názvu, kvůli tomu, že režisér Olmo Omerzu cit pro dospívající postavy prokázal už v *Rodinném filmu* či *Příliš mladé noci*, a taky proto, že jde o road movie. Road movie s mladými hrdiny, byť daleko drsnějším, jsou i skvostné *Démanty noci* (1964) Jana Němce. Vidět tu úvodní kamerovou jízdu na plátně Velkého sálu (pozor, už dnes!) bude pro mnohé jednou z největších „jíz“ letošních Varů. *Vrtěti psem* jsem ve Velkém sálu viděl před dvaceti lety. Vpoledne na zemi: místo na sedadle na mě nezbylo. Úplně nepohodlné to ale nebylo, případně šlo si i na chvilku zdřímnout. Na spaní ovšem nebylo ani pomyšlení: satira o zákulisí americké politiky, kterou příznačně odstartuje průvih s nezletilou stáží-

tkou, byla mrazivě vtipná a vysoce aktuální, protože ve vzduchu stále visely paralely mezi ní a sexuálními skandály Billa Clintona. Až režisér Barry Levinson své *Vrtěti psem* ve čtvrtek uvede v Městském divadle, bude ten film aktuální znovu: vždyť co je pravdy na teoriích, že Donald Trump svými tahy proti ilegálním imigrantům jen odvádí pozornost od vlastních škraloupů? Třeba se k tomu Levinson na tiskovce vyjádří a náдавkem zavzpomíná na to, jak svou dnes už nadčasovou klasiku natočil vlastně náhodou, z frustrace během vynucené pauzy při výrobě sci-fi *Koule*. A já si vzpomenu, jak jsme se s dalšími kluky na jeho *Pyramidu hrůzy* o eskapádách dospívajícího Sherlocka Holmese dostávali jen těžko, protože byla „do dvanácti let nevhodná“. Tehdy se na přístupnost ještě dbalo, což z filmů dělalo o to větší dobrodružství. Tehdy... Ještě dál v case, až k *Démantům noci*, sahají Formanovy *Lásky jedné plavovlásky*, které festival včera zahájily. Mohl by se krutoměšný milostný příběh mladické Anduly odehrát i dnes, kdy by si plavovlásky mohla osahat terén prostřednictvím sociálních sítí jako zmíněná Miriam v soutěžním filmu *Miriam lze?* A až do středověku sahá freska *Marketa Lazarová*, jejíž chudák představitelka si v lásce vybírat nemohla už vůbec. Hlavní soutěž se letos skvěle doplňuje s archivními sekcemi jako Návraty k pramenům a Sedm blízkých setkání. Posoudí to i diváci, kteří byli v době prvního uvedení *Vrtěti psem* ještě na houbách a dnes mají možnost svým vkusem festivalem taky trochu „zavrtět“ – tak jako v 90. letech první generace batůžkářů. Už teď mě baví sledovat, jak si ti dnešní hledají cestu k Jusufovi, Ivě, Andule či Marketě. O Heduš nemluvě.

Vojtěch Rynda
autor je filmový publicista

Divácká cena Audience Award deníku

PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhněte známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vhodte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude ukončeno po poslední večerní projekci. Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu.

hodnocení filmu

zde natrhněte

••••••••

zde natrhněte

••••••••

zde natrhněte

••••••••

zde natrhněte

••••••••

výborný

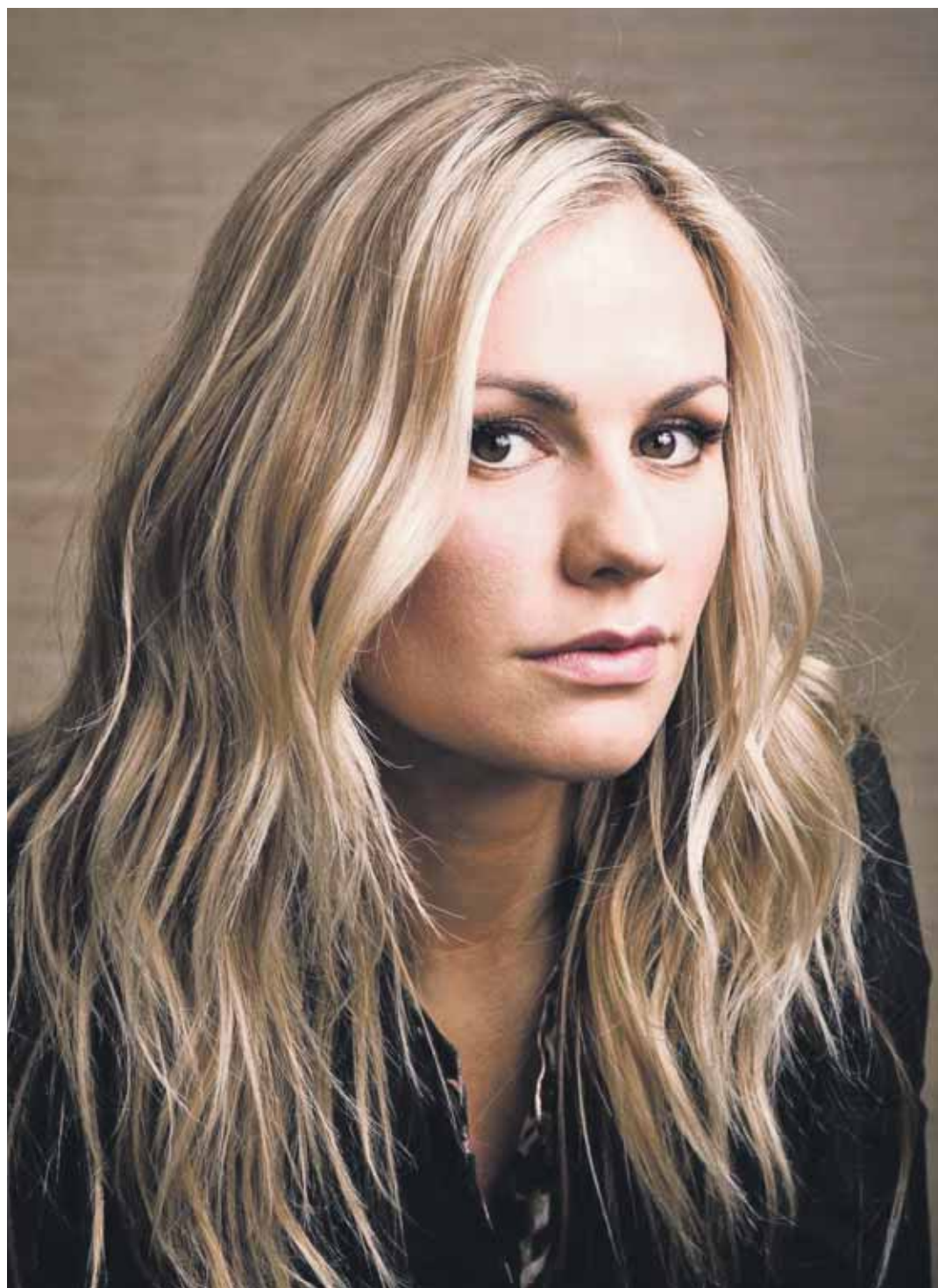
dobrý

průměrný

slabý

3

Tváří v tvář

Anna Paquin

Foto: KVIFF (4+)

Stephen Moyer

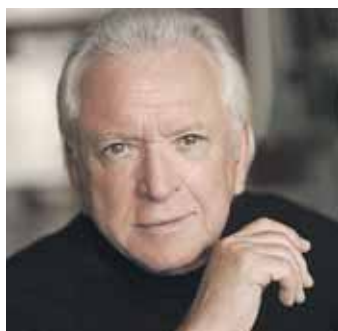
Joana Ribeiro

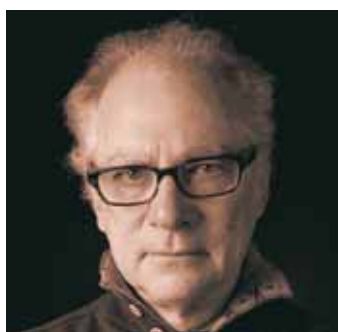
Timur Bekmambetov

Terry Gilliam

Jaromír Hanzlík

Barry Levinson

Rachel Shenton a Chris Overton

Lapání festivalových hvězd

Včera festival zahájily, z Varů ale rozhodně neodjely. Naopak jich dorazilo ještě víc. Kde, kdy a při čem můžete potkat hvězdy letošního ročníku?

Držitelé Oscara, seriálové hvězdy, sexsymboly i muž, od něhož se nechal režírovat Kanye West. Na letošní festival míří mimořádně různorodá směska hostů z celého světa. Potkat je lze nejen na projekcích, ale i na několika KVIFF Talks.

Jan Škoda

Slavná skandinávská herečka Trine Dyrholm, známá z filmů jako *Rodinná oslava* nebo *Královská aféra*, dorazí dnes ve 13 hodin na projekci filmu *Nico, 1988*, v němž hraje zpěvačku a „nejkrásnější ženu 60. let“. Zítra od 12 hodin navíc ve Vodafone Lounge podebatuje na KVIFF Talku.

Zítřek bude patřit také Richardu Linklaterovi, slavnému americkému režisérovi, který v 11.30 ve Velkém sále představí svého vizionářského *Flákače*. Ruku si s ním takřka podá další oscarová hvězda, totiž herečka Anna Paquin. Ta ve 14 hodin ve Velkém sále uvede jímavé drama *Sklenka na rozloučenou*, které natočil její manžel Stephen Moyer. Ti dva se spolu objevili v upířském seriálu *True Blood*, Anna je známá i z filmu *Piano* nebo mutantské série *X-Men*.

Oscarový doják

Pokud Linklatera nestihnete zítra, můžete ho vidět ještě v pondělí ve 13.30 v Kongre-

sovém sále, kde spolu s Davidem Zellnerem a Andrewem Bujalským promluví na KVIFF Talku na téma Austin Film Society. Očekávanými pondělními hosty jsou také Rachel Shenton a Chris Overton, kteří uvedou svůj oscarový krátký film *Tiché dítě*. Pusťte si jejich děkovačku na YouTube – byl to jeden z nejsilnějších momentů celého ceremoniálu...

V úterý ve 22.30 uvede svůj očekávaný snímek *Svět je tvůj* Francouz Romain Gavras, mj. režisér přelomových videoklipů pro interprety, jako je M.I.A., Jay-Z nebo Kanye West, s nímž dokonce točil v Praze. A na festivalu už bude taky hollywoodský režisér Timur Bekmambetov, jenž stojí za filmy jako *Wanted*, *Noční hlídka*, *Abraham Lincoln: Lovec upírů* nebo *Profil*, který na festivalu uvede.

Terry, víteji! Znovu

Největší střeďeční událostí bude projekce „prokletého“ *Muže, který zabil Dona Quijota*. Film osobně uvede režisér Terry Gilliam, jenž se na festival vrací po dvanácti letech. „Fantas-

Marina Zenovich

Richard Linklater

Romain Gavras

Robert Pattinson

Trine Dyrholm

Caleb Landry Jones

tický filmař, legenda, originál každým coulem a nesmírně milý člověk, který navzdory velké slávě zůstal pokorným. Jako takový je hostem snů – a my jsme nadšeni, že se k nám vrací,“ říká k jeho návratu Karel Och. Spolu s herečkou Joanou Ribeiro představí *Quijota* ve 14 hodin ve Velkém sále. Ve středu se ale vyhlíží také slavná dokumentaristka Marina Zenovich, jež v 11.30 ve Velkém sále promítne svůj film o životě Robina Williamse s podtitulem *Mysl na dlaní*.

Ve čtvrtek festival přivítá další velké hvězdy – mj. režiséra filmů *Rain Man* a *Vrtěti psem* Barryho Levinsona, který na festival oba filmy přiveze a před projekcemi osobně představí. Ve čtvrtek v 11.30 ve Velkém sále promítne i svoje nejnovější drama *Paterno*, poté bude od 13.30 následovat v Kongresovém sále KVIFF Talk. Ve čtvrtek na festival dorazí i herec Jaromír Hanzlík. Ještě před sobotním převzetím Ceny prezidenta za přínos české kinematografii uvede ve čtvrtek v 16 hodin v Městském divadle snímek *Bloudění* a následně pobeseduje s diváky.

Poslední čtvrteční star bude americký herec Caleb Landry Jones, jehož jsme letos mohli vidět v oscarových vábníčkách *Tři billboardy kousek za Ebbingem* a *The Florida Project*. Ve 20 hodin přijde na projekci

soutěžního filmu *Do noci*, v němž má hlavní roli. Na sobotní slavnostní zakončení od 16 hodin kromě mnoha dalších hvězd dorazí třeba americký herec Robert Pattinson. Jeho „upířské“ období už nahradila spolupráce s autorskými tvůrci na filmech jako *Dobrý čas*, *Ztracené město Z*, *Cosmopolis* nebo *Dáma*, která se na festivalu letos promítá.

České hvězdy

Na kolonádě, v Thermalu i na projekcích potkáte i mnoho českých filmařů. Projekce soutěžního filmu *Všechno bude* doprovodí herečka Eliška Křenková, s *Chvilkami* míří na festival Jenovéfa Boková, Alena Mihulová a Lenka Vlasáková. *Chatu na prodej* zase doprovází Ivana Chýlková, Tereza Voříšková nebo Zuzana Kronerová a projekci *Marsu* uvedou Jiří Havelka, Petra Nesvačilová či Tereza Nvotová. Jan Svěrák pak na festival přiveze remasterovanou verzi *Akumulátoru 1*.

Do Varů plánuje dorazit i řada dalších osobností: například Aňa Geislerová, David Ondříček, Ivan Zachariáš, Jakub Žáček, Jana Plodková, Jitka Schneiderová, Ondřej Trojan, Vanda Hybnerová, Zdeněk Piškula, Taňa Pauhofová, Iva Janžurová, Petr Zelenka, Petra Špalková, Václav Neuzil, Jan Hřebejk či Zuzana Bydžovská. ●

Made in Texas: Pocta Austin Film Society

Richard Linklater, zakladatel Austin Film Society, ve Varech se ženou a dcerami. Zítra uvede ve Velkém sále svůj kultovní film *Flákač*.

O flákačích z Texasu

Čeká nás největší a nejpestřejší evropská přehlídka současné austinské nezávislé kinematografie

Pocit z těch filmů je úplně jiný. Není to uspěchaný New York ani luxusní Los Angeles. Texaské filmy a jejich hrdinové, jejichž velká retrospektiva nás letos čeká, mají v sobě sílu tamní dechberoucí přírody, velikost sociálních problémů rurální Ameriky, o kterých se nám ani nesní, i energii neagresivní umělecké výpovědi. V sekci **Made in Texas: Pocta Austin Film Society** uvidíte letos devět celovečerních snímků z posledních pětadvaceti let a dva programy krátkých filmů. Jsou různé a hlavně: jako natočené pro karlovarské publikum.

Veronika Bednářová

Když cestujete po Spojených státech, snažíte se zajet i jinam než jen do New Yorku nebo L. A. Chcete poznat tu „pravou Ameriku“. S filmy je to stejné – jen s tím rozdílem, že ještě na konci 80. let by se vám všichni vysmáli, kdybyste zrovna v Texasu hledali výraznější filmařskou komunitu.

Tenhle druhý největší stát USA, kde žije 28 milionů lidí, se pyšní nízkými daněmi, spoustou životního prostoru a jedním traumatem: v Dallasu byl zabit J. F. Kennedy. Texaským centrem kultury pak byl odjakživa

Austin, kde žila i Janis Joplin a jenž si vysloužil nálepku „hlavní město živé hudby“.

A kdyby tam režisér **Richard Linklater** v roce 1985 nezaložil **Austin Film Society (AFS)**, asi by při této hudební tradici zůstalo a o filmovém umění by diskutovalo jen pár bláznů v jediném filmovém klubu ve městě. I Richard Linklater si v Austinu svého času kupoval lístky do kina sám. „Ale pak jsem se skamarádil s ostatními samotáři,“ říká. Za založením AFS prý skutečně stála hlavně jeho snaha vidět víc dobrých filmů než „jen pořád jednoho Bergmana“.

Debut dnes slavného režiséra kasovních trháků Roberta Rodrigueze (*Sin City*, *Spy Kids*) se jmenuje *Mariachi* (1992)

Svůj podíl na vzniku této dnes silné neziskové organizace, která má k dispozici vlastní studia, shrnuje současný umělecký ředitel AFS Linklater lapidárně: „I was the energy guy behind that.“ Byl jsem ten, který to rozjel. AFS, původně filmový klub pro studenty a cinefilly, se rychle rozrostla do celostátně důležité instituce, která výrazně podporuje tamní filmovou produkci, rozdělila už více než dva miliony dolarů v grantech a má vlastní komunitní média, vzdělávací centrum i – samozřejmě – nově zrekonstruované dvoupatrové kino.

Austin Film Society ve Varech

Jak se Austin dostal do Varů, vědí výkonný ředitel Kryštof Mucha a umělecký ředitel Karel Och, kteří každý leden odjíždějí do Utahu na Redfordův festival nezávislých filmů: „V Sundance vidáme novinky se značkou AFS pravidelně, každý rok minimálně deset. AFS v tamních diskusích zaznívá jako příklad živého, tvůrčího filmařského centra s jasnými výsledky. Napadla nás tam i jistá paralela s Karlovými Vary 90. let, kdy Jiří Bartoška a Eva Zaoralová taky budovali společenství lidí, které baví vidat dobré filmy. Pak

Debut řecko-texaské režisérky Athiny Tsangari se jmenuje *Pomalu jít* (2000)

Patnáctiminutový *Skunk* (2014) získal první cenu sekce Cinéfondation na festivalu v Cannes

V této scéně *Flákače* (1991) vystupuje ještě čtvrtý hrdina: zpěvačka Madonna

nás s Kryštofem Muchou začal zajímat fenomén texaského filmaře,“ vysvětluje Karel Och.

Ano, není to dnes s těmi filmaři z Texasu tak jednoduché. Dělí se přísně na „narozené v Texasu“ a „naturalizované v Texasu“; na první pohled je ale od sebe nerozeznáte, nelze je jen tak rozlišit podle toho, zda nosí kovbojský klobouk (jako v Austinu žijící režisérská legenda Terrence Malick), nebo jsou prostovlasí a do texaské nezávislé Mekky přijeli až jako dospělí, žít a tvořit.

Jeden z hostů letošního varského festivalu, režisér Andrew Bujalski, například vystudoval film na Harvardu a až pár let poté, když už měl za sebou i celovečerní filmy, se vydal do Austinu. Tam pak natočil čtyři snímky, z nichž ve Varech uvidíme starší komedii *Počítačové šachy* a nový, klasičtější vtipný film o obyčejných lidech *Holky sobě*, který zde bude uveden v evropské premiéře.

„S texaskou filmovou školou spolupracujeme už několik let, k našim pravidelným hostům patří režisér David Lowery a jeho tým,“ odkrývá Karel Och vývoj celého projektu. David Lowery, jehož kariéra začala díky finanční i umělecké podpoře AFS, byl ve Varech – už podruhé – loni i s oscarovým hercem Caseym Affleckem a svým novým snímkem *Přízrak*. K čelným představitelkám austinské skupiny patří taky řecká režisérka a producentka Athina Rachel Tsangari, která u nás v roce 2011 uvedla film *Attenberg* a ve Varech jsme viděli i další její titul *Kapsle* (2013). Letos, i když bohužel nepřijede, tu má experimentální snímek *Pomalu jít* – a do „texaské komunity přináší zajímavý, evropský i ženský hlas“, jak říká Karel Och. Slavný režisér AFS Jeff Nichols bude letos v austinské retrospekti-

vě zastoupen svým ceněným snímkem *Úkryt*, v hlavní roli s na Oscara nominovaným Michaellem Shannonem, který byl ve Varech předloni.

Z partičky AFS přijede i režisér David Zellner, sice bez bratra Nathana, ovšem i on už ve Varech byl, v roce 2014. Podobně jako Andrew Bujalski přiváží jeden starší, ulitý film (*Dítě-věc* z roku 2012) a jeden nový western (*Dáma*).

Posuňte to, chci do Varů

„S Richardem Linklaterem jsme se osobně poprvé potkali loni v New Yorku, ale protože tehdy točil a velmi si přál přijet do Varů osobně, celou přehlídku jsme kvůli jeho časovému možnostem přeložili na letošní ročník,“ říká Karel Och a doplňuje, že do Varů přijíždí taky početná zajímavá skupina amerických byznysmenů, donátorů a podporovatelů AFS. Richard Linklater tady zůstává do pondělí 2. července, kdy jej uvidíte na společném KVIFF Talku s Davidem Zellnerem a Andrewem Bujalským; v neděli pak ve Velkém sále uvede svého kultovního *Flákače* – film, který ovlivnil celou generaci a austinskou „novou vlnu“ vlastně nastartoval.

„Musíte tomu věnovat celý život, ale nic od toho neočekávejte, ne vždycky vám filmy cokoli z toho vrátí zpět,“ říká Richard Linklater. Ale ruku na srdce: když v červnu 1990 viděl první fronty právě u svého *Flákače* – bylo to na festivalu v Seattlu –, o Texasu coby městě, kde by mohly vznikat filmy, tehdy nikdo neslyšel. Všichni stojí ve frontě ale prý vypadali, jako by vystoupili přímo z jeho filmového plátna. „A já si nadšeně říkal: Jéééžíš, ten film našel svoje diváky!“ vzpomínal po letech Linklater.

A nějak podobně to bude i ve Varech. Užijte si to. ●

Austinská filmařka Laura Dunnová natáčí environmentální dokumentární film, z nichž ve Varech uvidíme *Nepředvídatelné* (2007)

Hon na králíky (2017) je dvanáctiminutový poetický film o síle vynalézavosti

Návraty k pramenům

V *Démantech noci* je minimum dialogů, což tvůrci vyvážili expresivními obrazy. Inspirace legendárním Andaluským psem je zde více než patrná.

Vybroušené Démanty

„Vždycky jsem točil filmy tak, aby nemohly být zařazeny do jakéhokoliv zlatého fondu.“ Slova režiséra **Jana Němce** až příliš přesně vykreslují jeho klikatou životní cestu a originální filmovou tvorbu. Tvorbu, mezi jejímiž klenoty září snímek *Démanty noci*. Jedno ze zásadních děl československé nové vlny, navíc digitálně zrestaurované, máte možnost vidět dnes v rámci slavnostního uvedení od 14.00 ve Velkém sále.

Jakub Švejkovský

Vše začalo tím, že profesor Otakar Vávra Němcovi nedovolil natočit snímek *Čekání*, který mladý režisér plánoval coby svůj absolventský. Němec proto spojil síly se spisovatelem Arnoštem Lustigem, jenž do povídkové knihy *Démanty noci* sepsal své zážitky z koncentračního tábora, a tentokrát už povolený desetiminutový snímek *Sousto* tak v roce 1960 natočil na motivy jednoho z příběhů Lustigovy knihy: tři vězni z vlaku jedoucího z koncentračního tábora se v něm snaží na nádraží dostat do vagonů s chlebem. Snímek slavil úspěch v zahra-

ničí – na festivalu v německém Oberhausenu získal hlavní cenu za nejlepší krátký film.

Po famáckém absolutoriu získával Němec zkušenosti jako pomocný režisér nebo asistent Martina Friče (*Cesta do hlubin študákovy duše; Kristián*) a Václava Kršky (*Řeka čaruje; Měsíc nad řekou*), ovšem v roce 1964, kdy začal *Démanty noci* natáčet, mu bylo 28 let (tedy jen o pět víc než autorovi článku, studentovi žurnalistiky). A proto z Barrandova přišel pokyn: na „mladíka“ musí dohlížet někdo starší a zkušenější. Role garanta snímku se ujal režisér František Vlácil (*Marketa Lazarová; Adelheid*).

Nezařaditelný šok

Coby předloha Němcovi opět posloužila Lustigova kniha *Démanty noci*, která nakonec dala jméno i vznikajícímu filmu. Režisér přitom z knížky vybral pouze jednu povídku, nazvanou *Tma nemá stín*, jejíž příběh se svou první ženou Ester Krumbachovou otesali na úplné minimum. „Vždycky tam musela být provokace, šok, pokus o něco nového, nezařaditelného,“ prohlásil Jan Němec v roce 2006 na adresu všech svých snímků.

Protože jsou dialogy mezi dvěma hlavními postavami, mladíky prchajícími z transportu smrti, nesmírně strohé, zastávala v *Démantech* zcela

zásadní roli kamera. Němec navíc přistoupil ke zvláštnímu, tehdy netradičnímu kroku – snímek nechal natáčet dvěma kameramany, Jaroslavem Kučerou a teprve začínajícím Miroslavem Ondříčkem. To se nakonec ukázalo jako vynikající tah – Kučera cílil na krásu, Ondříček na dynamiku, kongeniální spojení.

Druhý zmíněný filmař, který svou následnou kariéru výrazně spojil s Milošem Formanem a za kameru k jeho *Amadeovi* byl nominován na Oscara, je v *Démantech noci* autorem zásadní úvodní scény. V ní kamera bez ustání snímá úprk mladíků přes potok a strmý kopec až do hustého lesa. To vytváří dojem, jako kdyby je celou dobu někdo pozoroval z jedoucího vlaku, z něž právě uprchli. Záběr je navíc postupně sleduje z čím dál kratší vzdálenosti, a divák tak běh chlapců o holý život prožívá ze stále důkladnějšího detailu. Dnes je to jistě běžné, ale v Československu roku 1964 pro takto náročný, a navíc souvislý dvouminutový

záběr neexistovala adekvátní technika. Kvůli úvodní sekvenci tak musela být vyrobena speciální konstrukce, která kameru včetně obsluhy vytáhla po kolejkách do prudkého svahu. Úvodní dvě minuty kvůli tomu přišly štáb skoro na třetinu rozpočtu.

Jako pomocný režisér působil u filmu *Démanty noci* Hynek Bočan, který měl na starosti komparz starších lidí. Traduje se, že prošel domovy důchodců v okolí místa natáčení a našel v nich dva neodsouzené německé důstojníky z SS. Ty pak údajně i obsadil.

Právě také díky popsáným netradičním přístupům se *Démanty noci* řadí k nejoriginálnějším snímkům československé nové vlny. To si v roce 1964 uvědomili i na mezinárodním festivalu v německém Mannheimu, odkud si film odvezl tamější Velkou cenu.

Kam se hrabe Spielberg!

Celé to zní jako snový vstup do filmového světa. Ten se ovšem nekonal. Němec sice v dalších letech stačil natočit několik snímků, například *Perličky na dně*, *Mučedníky lásky* či *O slavnosti a hostech*, a díky poslední zmíněné satíře jej dokonce anglický časopis Film and Filming označil za nejlepšího světového režiséra roku, brzy poté ale nasnímal taky první den okupace ze

srpna 1968 a záběry poslal rakouské televizi, která je odvysílala. „To byl můj nejúspěšnější film, vidělo ho přes miliardu lidí. Kam se hrabe Spielberg,“ uvedl později režisér. Právě kvůli tomu ovšem nesměl dál točit a nějaký čas pracoval „jen“ v televizi. V roce 1974 emigroval – a jeho díla putovala do trezoru. *Démanty noci* mohli diváci znovu zhlédnout až po sametové revoluci.

Ani nyní, víc než padesát let po svém uvedení, ovšem Němcův počín nestárne. Jeho výjimečnost ocenil například festival v Cannes, jenž film letos uvedl v sekci Classics vedle *Pomády*, *Zlodějí kol* nebo *2001: Vesmírné odyssey*. Dialogově minimalistický snímek je svou experimentálností stále nesmírně zajímavý a je rozhodně dobré jej vidět a znát. Ať už kvůli Ondříčkově velkolepému úvodnímu švenku, detailním záběrům po vzoru legendárního *Andaluského psa* Luise Buñuela, práci se dvěma hlavními mladíky-neherci, anebo menší roli mladičkého, tehdy dvaadvacetiletého Vladimíra Pucholta. ●

Démanty noci

30. 6. | 14.00 Velký sál

5. 7. | 19.30 Lázně III

Jan Němec natočil svůj celovečerní debut v pouhých 28 letech

Podle knihy Arnošta Lustiga *Démanty noci* vznikl nejen stejnojmenný film, ale předtím i Němcův absolventský snímek *Sousto*. Spisovatel měl ke karlovarskému festivalu vztah – v roce 1968 zasedl v autorské porotě.

Chvilí po úniku z transportu smrti...

Z jiného oboru

Foto ještě z Motola, ale Robert Lischke již ve varském kině!

Robert Lischke

Přednosta III. chirurgické kliniky v Motole vede tým lékařů, kteří jako jediní v ČR transplantují plíce

V roce 1997 stál u první plicní transplantace v Česku; spolu s profesorem Paškem se ji naučili ve Vídni, na jednom z nejlepších pracovišť na světě. Dnes má profesor Robert Lischke spolu s kolegy za sebou víc než 400 transplantovaných plic. Ode dneška jej můžete potkat na varské kolonádě.

Veronika Bednářová

Na festival jezdil už jako medik: „Každý červenec se všichni moji kamarádi přesunuli do

Varů, tak jsem s nimi taky chtěl bojovat o lístky do kina. Od té doby se každý rok těším, čím mě festival překvapí,“ vysvětluje profesor Lischke, který za

posledních deset let nevynechal jediný ročník.

Svou lásku k filmu odmítá spojit s tím, že si coby desetiletý kluk zahrál ve Vláčilově filmu *Stíny horkého léta*; zálibu v dobré kinematografii bere jako relax od práce, koníčka, který jej udržuje v kontaktu se světem. „Myslím, že mám o film docela přehled. Snažím se každý rok předem nastudovat, na které filmy ve Varech jít. Čtu různá doporučení, dám i na kamarády. Ve Varech pak

vidím minimálně čtyři snímky denně,“ říká a charakterizuje sám sebe jako přísně nevyhraněného diváka, kterého dobrá detektivka nebo kvalitní drama těší stejně jako výborná komedie. Z loňska si přivezl dva silné zážitky: „Na vynikající dokument o Jicchaku Rabinovi bych nikde jinde než na festivalu nenatrefil. Nezapomenutelná byla taky restaurovaná verze *Obchodu na korze*, která mě v kině díky sdílení s ostatními lidmi ve Velkém sále zasáhla mnohem víc, než kdybych se na film díval sám doma v televizi,“ říká Robert Lischke, který, ač z nemedicínské rodiny, už od základky věděl, že chce být doktorem.

Letos jako obvykle přijel na zahájení festivalu: „Těším se na *Lásky jedné plavovlásky* i *Démanty noci* Jana Němce. Nádherný film je samozřejmě i *Vykoupení z věznic* *Shawshank* a je fajn, že ho uvede Tim Robbins osobně. Těším se na novinky a nevynechám ani výstavu festivalových fotografií Michala Čížka a jeho kolegů v Galerii umění Karlovy Vary,“ plánuje špičkový český chirurg, nositel ceny České transplantáční nadace za rozvoj transplantáční medicíny. „Letos navíc doufám, že mě autor zahajovacího a závěrečného ceremoniálu Michal Caban pozve s kamarády k sobě na hotelový pokoj a že se na jeho malé televizi budeme – stejně jako před čtyřmi lety – dívat na mistrovství světa ve fotbale. Vždyť to je taky společné sdílení zážitků,“ uzavírá s úsměvem.

P. S. *Vzkaz pro Roberta od Michala Cabana: „Jojo, zvů tě! A přivezl jsem letos velkou televizi!“*

Bez front

Na momentkách z výstavy Festival se poznává i organizační tým

Co dělat mezi filmy

Jan Škoda

Nesehnali jste lístek na film? Zamířte dnes do Letního kina, kde ve 22.30 začíná projekce *Vykoupení z věznic* *Shawshank*, kterou uvede Tim Robbins, vstup je zdarma.

Pokud si naopak od filmu chcete odpočinout, zajděte se podívat na výstavu s názvem Festival, která probíhá v karlovarské Galerii umění. Fotografové jako Michal Čížek nebo Zuzana Mináčová tam vystavují portrétní i reportážní fotky z festivalu. Na stejném místě mají dnes ve 14 hodin vernisáž i známí kameramani jako Marek Jícha či Jaromír Šofr, kteří se tentokrát chtějí pochlubit fotkami. Galerie je otevřena od 10 do 17 hodin.

Letní kino ožije i v pondělí, a to díky Českému rozhlasu, který tam počínaje 21. hodinou chystá návrat do roku 1968. Návštěvníkům zazpívá Vladimír Mišík a poté se v Česku vůbec poprvé promítne film Jana Němce *Oratorium pro Prahu*. Zlatým hřebem má být noční projekce *Herzova Spalovače mrtvol*.

Na události pražského jara a srpnové okupace se ostatně

bude vzpomínat i dnes ve 13 hodin v Domě České televize na Divadelním náměstí. Režisér Zdeněk Tůč a spisovatelka Tereza Brdečková poodhalí příběhy žijících aktérů. V 17 hodin na stejné místo zamíří tvůrci dokumentu *Bo Hai* o vztahu starší generace Vietnamců s vlastními dětmi. Zítra ve 13 hodin tamtéž představí Rostislav Novák a rwandští akrobaté dokument *Cirkus Rwanda*. A kdoví, třeba i něco předvedou.

Bez front (alespoň brzy večer) se dostanete i do tradičního festivalového klubu Aeroport. Ten organizátoři letos umístili do centra města – pasáže v ulici Dr. Davida Bechera 24. „Letos jsme v podzemí, v bývalém kině Praha. Kapacita klubu bude kolem čtyř stovek osob, a vzhledem k jeho dispozicím se místní nemusí bát hluku,“ říká organizátorka Marie Neumannová. Otevřeno je denně od 22 hodin. Na programu jsou Deadbeat (Kan.) nebo Peter Kirn (USA), užijí si ale i milovníci pražského klubu Ankali, který nachystal svůj večer. S festival pasem je vstup zdarma.

KUBA & CO.

Užijte si festival a doma se pak podívejte, co je Battery Box

Jasně, že teď všichni žijete festivalem. A tak vám já i s naším Battery Boxem přejeme ten nejkrásnější den. Kdybyste ale někdy přemýšleli o tom, že byste chtěli doma čistou energii zdarma, tak si tento inzerát vytrhněte a dejte do kapsy. V té festivalové vřavě nebudete mít stejně na nic jiného čas.

Martin Kuba

www.facebook.com/KubaODS/

České filmy 2017/2018

Herci Marek Taclík (vlevo) a Robert Mikluš, který mimo jiné pomáhal pražským hercům s dialektem

Dole v dole

Se scenáristou Jakubem Režným o katastrofickém filmu Dukla 61

Dukla, polské město u hranic se Slovenskem, které se proslavilo sovětskou vojenskou operací za druhé světové války, dalo jméno několika sportovním klubům, ale třeba i černouhelnému dolu v Havířově. A právě tam se 7. července 1961 stala tragédie, při níž zahynulo 108 horníků. **David Ondříček** o tom natočil dvoudílný televizní film *Dukla 61*, který můžete zhlédnout už zítra i tady ve Varech.

Zbyněk Vlasák

Snímek vypráví příběh horníka Milana (hraje ho Marek Taclík), jeho ženy Marie (Martha Issová) a syna Petra (Oskar Hes), kteří se stali aktéry zmíněné katastrofy. Česká televize ho odvysílala na přelomu května a června, přičemž druhý díl vidělo přes milion diváků. Stejně

jako za dalším letošním úspěšným televizním projektem – *Metanolem* – stál i za *Duklou 61* producent Michal Reitler.

Kromě Ondříčka a Reitlera byl další důležitou osobou u vzniku filmu scenárista Jakub Režný. Ten se dokonce jako první z tvůrců vypravil do jámy Ilové, přímo do Havířova. Tam rok navazoval kontakty s místními horníky a pozůstalými po obětech dukelského neštěstí, způsobeného požárem pásového dopravníku a celou řadou následných pochybení a náhod.

Nejvíce se prý Režného dotkl příběh člověka, jenž pak inspiroval jednu z vedlejších postav *Dukly 61* (ve filmu jej hraje Robert Mikluš).

„Ten pán dostal za podíl na tragédii podmínku. Kladlo se mu za vinu, že hned na začátku, když první horníci ucítili zápach pálící se gumy, při pátrání po jeho zdroji někde špatně odbočil a neodhalil ho,“ vypráví Režný. „Dodnes žije s tím, že kvůli němu umřelo 108 lidí. Velká část z nich byli jeho kamarádi – a on pak jako záchranář z dolu vynášel jejich mrtvá těla. Neměl to jednoduché, bylo to stigma. V Havířově potkával vdovy a sirotky po mrtvých, navíc měl v té době těhotnou ženu, která to celé těžce nesla. Bála se, že ho zavřou. Nedá se přitom určit, jestli něco zavinil, možná že kdyby se k tomu ohni dostal, zemřelo by naopak o jednoho člověka víc.“

Řekli bychom si, že to nemůže být horší, ale Režný pokračuje: „Strašné je, že ho vedení dolu, když se obnovoval provoz, poslalo za trest pracovat přímo do osmé sloje, kde zemřela většina obětí. Seděl jsem u toho

pána v kuchyni a on mi začal vyprávět, jaké to bylo. Chodil po dole coby technik sám. Přičemž věděl, kde předtím ležely mrtvoly jeho kamarádů. A na jednu mi říká: „Byly tam situace, kdy na mě mluvili... Vůbec jsem nevěděl, co s tím mám dělat.“ A jeho manželka se na něj nevěřícně podívala: „Proč jsi mi to nikdy neřekl?“ A on: „Neřekl jsem to nikdy nikomu. Ty jsi měla nervy nadřanc, a kdybych to pověděl chlapům v práci, mysleli by si, že jsem se zbláznil.“

Jak se horníci navzájem pozabíjeli

Televizní diváky pak na filmovém zpracování tragédie zaujala hlavně jedna scéna, která má reálný předobraz a při níž běhá mráz po zádech.

„Horníci v dole situaci podcenili, nespěchali nahoru – a najednou zjistili, že jsou v pasti. Záhy už někteří z nich volali na dispečink, že jsou při-

otrávení a nemůžou se hýbat,“ říká Režný. „A pravděpodobně někdy v tu dobu se skupina asi třiceti havířů navzájem pozabíjela ve rvačce o hadici se vzduchem. Našli je pak s bodnými ranami. Přitom to byli partáci, kteří spolu každý den pracovali, chodili na pivo, jejich rodiny se přátelily. Hrůza.“

Zítra od 16.00 v karlovarském Kongresovém sále to nebude poprvé, co film někdo uvidí v kině. *Dukla 61* už se promítala i přímo v Havířově. A nejen podle Ondříčka a Režného bylo pro štáb největším zadostiučiněním, že jim bývalí ani současní havíři za film, kde se mimo jiné i pražští herci pokoušejí o ostravský dialekt, nenabánili. ●

Dukla 61

1. 7. | 16.00 Kongresový sál

4. 7. | 19.30 Lázně III

Režný také o havířích natočil dvoudílný dokument Černé zlato

PRVNÍ KLAPKA

NOVÉHO PŘÍBĚHU

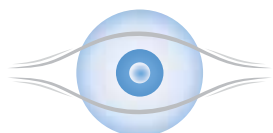
Přestaňte snít a splňte si své sny! Radost a štěstí z života bez brýlí nejsou pohádkou ani sci-fi, na Oční klinice NEMOS měníme sny ve skutečnost v režii primáře MUDr. Andreje Fakraše, který má za sebou na 10 000 mikrochirurgických operací oka.

REALIZOVANÉ ZÁKROKY NA OČNÍ KLINICE

- Odstranění šedého zákalu
- Operace zeleného zákalu
- Odstranění dioptrií laserem - dalekozrakost, krátkozrakost, astigmatismus
- Estetické oční zákroky - plastické operace horních i dolních víček
- Implantace nitroočních čoček
- Léčba sítnice
- Operace rohovky

Zajišťujeme dopravu na operaci a po operaci očí do Nemocnice Sokolov po celé ČR zdarma.

Nemocnice Sokolov, Slovenská 545, 356 01 Sokolov
+420 733 594 993, info@ocniklinikanemos.cz
www.facebook.com/ocniklinikanemos
www.ocniklinikanemos.cz

OČNÍ KLINIKA NEMOS

Ekumenická porota je součástí MFF Karlovy Vary již 25 let!

Těší nás, že můžeme být u toho.

Děkujeme Jiřímu Bartoškoví, Evě Zaoralové a Karlu Ochovi.

„Bez ohledu na víru či nevíru každého z nás, všichni čelíme pravdě o naší smrtelnosti.“

John C. Lynch, režisér filmu LUCKY

Bud'te LUCKY s námi:
pondělí 2. července, 16:00 Pupp (4P3)

interfilm
international interchurch
film organisation

Film & spiritualita
www.filmaspiritualita.cz

5 nej!

Akce Industry

Rozkvetlé údolí

Největší lúzři

Sandra Hezinová
dramaturg

5 tematických tipů členů programového oddělení MFF KV

Dáma

Dáma
Antiwestern bratrů Zellnerových, kde se zjišťuje počínání hrdinů zcela vzdaluje představám o westernovém heroismu.

Muzeum
Nápaditý heist film inspirovaný největší krádeží v mexické historii, které se dopustili obyčejní mladíci toužící změnit svůj neúspěšný život.

Rozkvetlé údolí

ality, a tudíž i o otázce, zda je to společnost, kdo z lidí dělá lúzry.

Lítost
Může si člověk užívat politování ostatních? O tom vás přesvědčí letošní řecká komedie režiséra Babise Makridise s hrdinou, jenž je závislý na lítosti svého okolí.

Muzeum

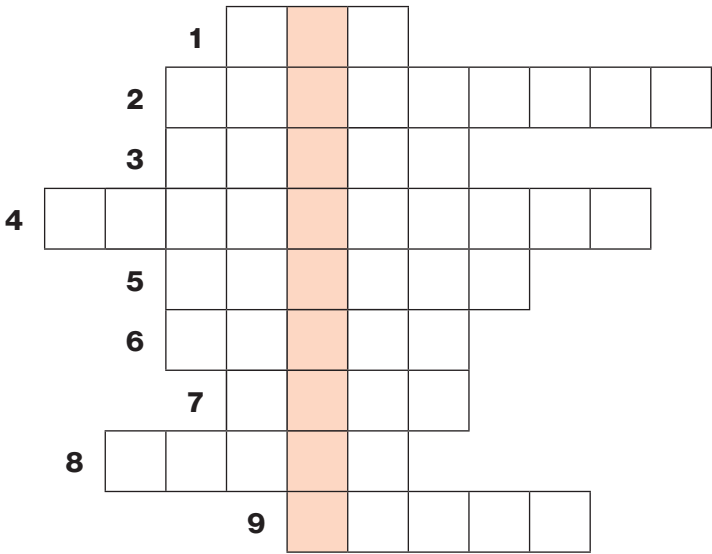

Převýchova Cameron Postové

Lítost

Kviffofka

- 1. Jak se jmenuje předchozí film režiséra Pawlikowského, který ohromil porotu v Cannes?
- 2. Které kino najdete ve Varech ve Vítězné ulici?
- 3. Jaké je křestní jméno režiséra filmu *Objevitel*?
- 4. Jak se jmenuje jedna ze zastávek festivalové autobusové linky F2?
- 5. Která kolonáda hostí mobilní studio Radiožurnálu?
- 6. Jak se jmenuje nádraží, odkud bude vypraven Festivalový vlak za holkami z porcelánu?
- 7. Jak se nazývá patnáctý karlovarský pramen?
- 8. Jaký je název minizoo, která se v Karlových Varech nachází?
- 9. Co si můžeme dát v restauraci U Švejka se špekovým knedlíkem?

Kviffofka je nová soutěž, kterou jsme pro vás ve Festivalovém deníku připravili. Zúčastnit se jí je velice jednoduché: stačí zodpovědět všechny uvedené otázky, a odkryt tak tajenku. Celou vyplněnou kviffofku nám přinese ukázat do redakce v prvním patře Thermalu, a to od 11 hodin dopoledne. Pro první tři výherce máme připravené dva lístky na film. Tajenka vám podle režiséra, herce nebo třeba hlavní postavy napoví, na který snímek se můžete těšit.

Úspěšný rumunský seriál Stíny

Jaký je přístup HBO Europe k původní tvorbě?

Ani letos nebudou na festivalu chybět akce určené filmovým profesionálům. Jedna z prvních na letošním „industry programu“ bude zaměřena na aktivity společnosti HBO Europe, která se už osmým rokem snaží nalézt v regionu střední Evropy talentované scenáristy. Takové, kteří dokážou témata rezonující v jejich zemích přetavit do příběhů s mezinárodním přesahem. Díky tomu se k divákům mohly dostat kvalitní projekty z dílny nové generace televizních scenáristů, jako jsou třeba oceňované seriály v české produkci *Horící keř* a *Pustina*, polský seriál *Wataha*, rumunské *Stíny* nebo maďarský *Sladký život*.

V neděli od 14 hodin se proto ve Vodafone Lounge hotelu Thermal uskuteční debata, kde vystoupí pětice středoevropských scenáristů, mezi nimiž bude i tvůrce zmiňovaných *Stínů* Bogdan Mirică či polské duo Kasia Tybinka a Piotr Szymanek, stojící za seriálem *Wataha*. Třetí řadu seriálů *Terapie* představí Tereza Dusová, seriál *Succes* pak Marjan Alčevski. „V první řadě nám záleží na tom, abychom podporovali místní talenty a vyvíjeli příběhy z lokálního prostředí. Podstatné je, že scenáristům nikdy neříkáme, co mají dělat – naším úkolem je pokusit se porozumět tomu, čeho chce scenárista docílit, a pomoci mu vytvořit nejlepší možnou verzi jeho vlastní vize,“ říká Steve Matthews, viceprezident dramatické tvorby HBO Europe, a dodává: „To je v kostce naše úloha: najít nejlepší způsob, jak podpořit scenáristu, a pracovat s ním – poskytnout mu veškeré naše dovednosti a zkušenosti, abychom posílili a podpořili univerzální strukturu příběhu, ale vždy nechali prostor i pro to, aby vynikl jeho vlastní autorský hlas, vize a styl.“ Během akce Matthews pohovoří mimo jiné o svém pohledu na přístup HBO k tvorbě kvalitních TV seriálů, ale taky o tom, co je pro původní seriály HBO nejcharakterističtější. Vstup na akci je možný pouze s akreditací Industry.

fiš

Slavnostní styl červeného koberce získej ve Varyádě!

70 Shops, 9:00-21:00
Kapitána Jaroše 375/31, Karlovy Vary

www.varyada.cz

OC Varyada

Moser

since 1857

HRDÝ DODAVATEL KŘIŠTÁLOVÝCH GLÓBŮ OD ROKU 2001

SKLÁRNA MOSER PATŘÍ K NEJSTARŠÍM MANUFAKTURÁM V EVROPĚ, JEJICHŽ VĚHLAS JE ZALOŽEN NA DOKONALÉM ZVLÁDNUTÍ PROCESU RUČNÍ VÝROBY, NA ORIGINÁLNÍM DESIGNU A MIMOŘÁDNÉ KVALITĚ VÝROBKŮ. KAŽDÉ UMĚLECKÉ DÍLO VYCHÁZEJÍCÍ ZE SKLÁRNY, AŽ UŽ MÁ PODOBU ČÍŠE, VÁZY NEBO MÍSY, JE DÍKY STOPROCENTNÍ RUČNÍ VÝROBĚ ORIGINÁLEM. UNIKÁTEM, ZA JEHOŽ VZNIKEM STOJÍ OPRAVDOVÍ LIDÉ, KTERÍ DOKONALE ZVLÁDLI SVÉ ŘEMESLNÉ UMĚNÍ. ZA KAŽDÝM MOSEROVSKÝM PRODUKTEM SE TAK SKRÝVÁ KUS JEJICH SRDCE, ČAS, KTERÝ DO NĚJ VLOŽILI A JEJICH VÝJIMEČNÉ SCHOPNOSTI.

SKLÁRNA MOSER • KPT. JAROŠE 46/19 • KARLOVY VARY - DVORY
KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY SKLÁŘSKÉ HUTĚ • SKLÁŘSKÉ MUZEUM • PRODEJNÍ GALERIE • CAFÉ MOSER

PRODEJNÍ GALERIE MOSER • TRŽIŠTĚ 7 • KARLOVY VARY - LÁZEŇSKÉ CENTRUM

WWW.MOSER-GLASS.COM

Nutné vidět

Foto: KVIFF

Začínající Victor Polster předvádí v *Dívce* od Lukase Dhonta jeden z nejzajímavějších hereckých výkonů roku

Zakletá v klučičím těle

V belgickém dramatu *Dívka se ocitáme v kůži mladého člověka, který nesnáší své tělo*

Dívka je hraným debutem **Lukase Dhonta** a zároveň první hereckou příležitostí mladého tanečníka Victora Polstera. Jde o uhrančivý film, který se vymyká většině kliše snímků s transsexuální tematikou.

Šimon Šafránek

Patnáctiletou Larou (Victor Polster) cloumá puberta. Ještě víc jí ale cloumá nenávist k vlastnímu tělu. Lara se totiž narodila jako kluk. Čeká na vysněnou operaci, která by ji zbavila veškeré hanby, co v ní zatím roste; dostala se totiž na prestižní baletní školu, kde musí tančit po dívčím způsobu, na špičkách. Lara je rozhodnuta ostatní dívky dohnat tvrdým tréninkem, její tělo ovšem takovou zátěž sotva zvládá.

„Inspiroval mě článek v novinách, který jsem četl někdy před devíti lety;“ vyprávěl mi Lukas Dhont letos v Cannes, kde měl film premiéru a odkud si odnesl Zlatou kameru pro nejlepší prvotinu. „Psali tam o holce, která se chtěla stát ballerínou, ale narodila se v chla-

peckém těle. Zaujal mě ten základní konflikt, kdy se svým tělem pracujete a zároveň je měníte, protože tu jeho stávající podobu nenávidíte.“

Předností Dhontova přístupu je citlivost a averze k senzacechtivosti: „Chtěl jsem tu postavu ukázat jinak, než je obvyklé,“ tvrdil. „Lara nebojuje se svými rodiči nebo s vnějším světem, ale s vlastním nitrem. Chtěl jsem ukázat, jak komplikovaný dokáže být vztah s vlastním tělem.“ Tyto pocity Dhont vystihuje ve filmu mistrovsky – snad i proto, že částečně vycházel z vlastní nepříjemné zkušenosti. „Když jsem vyrůstal, bylo pro mě obtížné pochopit, proč nejsem víc maskulinní,“ popisoval mi šestadvacetiletý belgický talent. „Okolo mě běhala spousta chlapáckých kluků, a já takový nebyl. Vnímám jsem, že nejsem jako oni, a byl

jsem z toho zmatený, připadalo mi, že jsem divnej. A dlouhou dobu jsem v sobě tuhle stránku potlačoval.“

Dívku vypráví se suverénní jistotou, se smyslem pro fyzickou intenzitu, v tanečních scénách dosahuje nečekaných pocitů závratí. Snímku pomáhá i fenomenální herecký výkon začínajícího Victora Polstera v roli Lary. „Hledali jsme někoho, kdo by byl schopný baletit a zároveň zvládnout jemné nuance hlubokých emocí,“ vyprávěl Lukas Dhont. „Viděli jsme asi pět set kluků i holek, ale nikdo nebyl perfektní.“ Režisér raději začal po skupinách obsazovat vedlejší taneční role. A takhle objevil Victora Polstera, který ve filmu skoro nesleze z plátna a s androgynní andělskou tváří bez problémů zvládá tančit i hrát. ●

Dívka

30. 6. | 19.00 Národní dům

3. 7. | 16.30 Pupp

7. 7. | 15.30 Kino Čas

Vítá vás Moët Summer Lounge

Oficiální šampaňské 53. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary – Moët & Chandon – přináší do festivalového života tradiční rituál hollywoodských hvězd. Jedná se o oblíbenou filantropickou iniciativu „Toast for a Cause“, tedy „Přípitek pro dobrou věc“. Letos se ho zhostí prezident festivalu Jiří Bartoška společně s modelkou a zakladatelkou nadačního fondu AutTalk Kateřinou Sokolovou. Zapojit se a připít na dobrou věc však můžete i vy, a to kdykoli během festivalu.

Na terase hotelu Thermal se letos v nové podobě představí Moët Summer Lounge. Chill-out místo, kde se můžete ochladit hvězdným Moët Ice Impérial, prvním šampaňským vytvořeným speciálně pro pití na ledu. Nebudou chybět nejrůznější doprovodné programy, živá hudba, dárky či možnost objednat si část salonku pro soukromou akci. V Moët Summer Lounge je vítán každý, otevřeno je denně od 14 do 24 hodin. Nebojte se vstoupit!

„Přípitek pro dobrou věc“ je oblíbený rituál, který do karlovarského festivalového života přináší oficiální šampaňské festivalu Moët & Chandon. Za každou slavnou osobnost, která se jej zúčastní a připije na zdraví a slávu karlovarského festivalu, přispěje Moët částkou 5000 Kč nadačnímu fondu Kateřiny Sokolové AutTalk.

Příspěť ovšem mohou všichni návštěvníci festivalu – stačí si během festivalového týdne po vzoru slavných vychutnat v Moët Summer Lounge šampaňské Moët & Chandon. Zakoupení elegantní lahvičky Moët Mini (20 cl) přinese fondu AutTalk částku, která odpovídá pořadí letošního ročníku MFF KV, tedy 53 Kč.

Jako každý rok se kromě toho bude dražit ikonická podpisová lahev, kterou svým autogramem opět poctí nejedna filmová hvězda. Lahev získá ten, kdo podpoří nadaci AutTalk nejvyšší částkou; vyvolávací cena je 100 000 Kč. V Moët Summer Lounge pak bude k nahlédnutí kolekce šesti podpisových lahví. Mimochodem, ta z loňského ročníku se prodala ve

prospěch charity ALSA (patronkou je Daniela Peštová) za účtyhodných 400 000 Kč!

A chybět samozřejmě nemůže ani vyhlášená Moët Party, pořádaná ve spolupráci s ELLE. Tématem letošního roku je ICE, během včera proto bude podáván letní hvězdný produkt Moët Ice Impérial. Party pro zvanou společnost se koná ve čtvrtek 5. července v Císařských lázních.

Letní kino

Foto: KUFF

Tim Robbins chodil kvůli přípravě na roli do zoo a pozoroval zvířata v klecích, strávil celý den na samotce, mluvil s vězni i dozorci. „Já jsem si jen přečetl scénář,“ smečoval na stejnou otázku Morgan Freeman.

Shawshanský příběh

Tim Robbins dnes v Letním kině uvede nejlépe hodnocený film všech dob na IMDb, Vykoupení z věznice Shawshank

V premiérovém roce 1994 *Shawshank* zapadl pod tíhou nečekaného hitu *Pulp Fiction*, který přišel do amerických kin přesně ve stejné době, a hlavně kvůli tehdejší slávě *Forresta Gumpa*. Ale filmy mají – stejně jako lidé – své vlastní osudy. **Tim Robbins** nám o svém vlastním i o tom shawshanském, který má 142 minut, bude dnes večer ve Varech vyprávět.

Veronika Bednářová

Celé to začalo jedním přátelstvím a jedním dolarem: režisér a producent Frank Darabont si od mistra hororu Stephena Kinga koupil jeho povídku *Rita Hayworth and the Shawshank Redemption*. Protože byli kamarádi, prodal mu King práva na filmovou adaptaci právě za jediný dolar.

Příběh Andyho Dufresneho, který je nespravedlivě odsouzen za dvojnásobnou vraždu a umístěn do Shawshanku, a taky příběh jednoho přátelství

bez podmínek a bez vydírání napsal Darabont za osm týdnů. A rozhodl se jej prodat. Největší zájem měl americký režisér Bob Reiner, který mu za něj nabídl 2,5 milionu dolarů – s tím, že do rolí Reda a Andyho obsadí Harrisona Forda a Toma Cruise. Darabont se ovšem včas vzpamatoval a rozhodl se látku režírovat sám, smutný, že mu pro roli Andyho „utekl“ Tom Hanks, který v přesně stejné době učinil osudové rozhodnutí: hrát ve *Forrestu Gumpovi*.

Na filmu se však nakonec, po všech peripetiích, sešla kon-

Foto: Milan Malíček

Včera na zahájení převzal Tim Robbins Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii

Foto: KUFF

Viktor (uprostřed) a jeho parta prožívají zamilované léto v Sovětském svazu osmdesátých let

Control z Leningradu

Ruský hudební underground ožívá ve filmu Léto

Originální černobílé retro **Kirilla Serebrennikova** o punkrockové scéně před příchodem perestrojky se vyhýbá všem obvyklým klišé hudebních filmů.

Šimon Šafránek

Leningrad, začátek osmdesátých let. Na jevišti pokrokového mládežnického klubu zhaví struny populární kapela Zoopark. Nabitý sál ovšem způsobilně sedí na židlích. A když se jedna dívka zvedne, že by tančila, snaživý kustod ji bryskně usadí. Tak začínal punk v Sovětském svazu. Zpěvákem Zooparku je Majk (Roma Zver, frontman úspěšné formace Zveri). Spolu s Natašou (Irina Staršenko) vychovávají malého potomka a žijí vcelku bezstarostný mejdanový život. Pak se na scéně objeví uhrančivý mladík Viktor (Teo Yoo) s exotickými rysy a kytarou na zádech. Má smysl pro působivé písničky s texty o probdělých nocích, ale i o tom, že když máte po ruce krabičku cigaret, dá se přežít všechno.

Majk ve Viktorovi objeví generační talent a Nataša plachého milence. Přestože se film odehrává v sovětských osmdesátých letech, Kirill Serebrennikov (*Mučedník*) neřeší politiku, ale mládí. „*Léto* je film o lásce, o hudbě a o kul-

geniální skupina tvůrců: vedle Robbinse a Freemana v hlavních rolích to byl taky vynikající kameraman Roger Deakins, jehož hvězda vystoupala vysoko mimo jiné díky spolupráci s bratry Coeny (s Robbinsem pak rok po *Shawshanku* pracovali na oscarovém snímku *Dead Man Walking*), či jeden z nejvyhledávanějších hollywoodských hudebních skladatelů Thomas Newman.

Tim Robbins už na poklidné, strážlivé natáčení vzpomínal mnohokrát: provázela je velká úcta k Morganu Freemanovi, z níž se díky úzkému propojení obou postav vyklubalo hluboké přátelství, korunované občasnými večerami i víkendovými návštěvami. Oba herci se ostatně vídají dodnes a dodnes se taky stává, že je zastaví fanoušek, který se neudrží a musí jim říct, že jejich společný film viděl aspoň čtyřicetkrát a že mu moc změnil život. „To není špatná bilance, považuju to za velký dar,“ nechal se slyšet Tim Robbins v jednom z rozhovorů. „Herci jsou různí, někteří velmi nároční. Ale na Morganovi je zásadní, že jeho ochota dávat dělá lepšího herce i z vás,“ popisuje spolupráci Robbins a dnešním prizmatem považuje *Shawshank* za tak úspěšný proto, že „není o vězení, ale o konotacích, které vás při jeho sledování napadají. Když se totiž díváte kolem, vidíte, že lidé si okolo sebe stavějí vězeňské zdi – a ani o tom nevědí.“

Má pravdu. Film na diváky působí svým poselstvím tak silně a univerzálně, že má dodnes skalní fanoušky i v řadách celebrit: nejpochopitelnější a nejroztomilejší z nich býval samozřejmě Nelson Mandela. Tim Robbins se s ním ostatně taky setkal: „Stál jsem před hotelem v Jižní Africe a chlápek, který ten hotel vedl, se zeptal, jestli se chci setkat s Nelsonem Mandelou. Myslel jsem si, že to bude oběd pro mnoho lidí, kde si jen formálně potřeseme rukou. Ale ono ne, vzal mě do auta o odvezl k Mandelovi domů, kde jsme se ve čtyřech dlouze bavili o současné Jižní Africe i jejich Komisi pravdy a usmíření. S Morganem byli přátelé a bylo vidět, že jej Mandela obdivuje... Byl to pro mě zážitek.“

Snímek, který stál 25 milionů dolarů, měl premiéru 23. září 1994, pár měsíců po *Forrestu Gumpovi*, jenž v té době mediálně válcoval Spojené státy. Zemeckisův blockbuster se dočkal tak obrovského nadšení, že se do pozornosti mainstreamového diváka další hluboký lidský příběh už jednoduše nevešel.

Další rána přišla z nečekané strany: mladý Tarantino přivedl na svět *Pulp Fiction* – a na *Shawshank* se zapomnělo úplně. S tržbou 28 milionů sice pokryl náklady, ale ve srovnání s oběma filmy (*Forrest Gump* vydělal 677 milionů dolarů, *Pulp Fiction* 213 milionů) to nebylo nic moc. Ze sedmi nominací na Oscara pak *Shawshank* neproměnil ani jednu, tedy ani ty za kameru a hudbu.

Ale všeho do času. Oba zmiňované konkurenční snímky lidé viděli v kinech, nicméně rok se s rokem sešel a *Shawshank* se stal nejvytíženějším kusem ve videopůjčovnách roku 1995. Rekordy trhal i prodej klasických videokazet, které tehdy vydala společnost Warner Brothers. A díky Tedu Turnerovi se snímek začal hojně reprizovat v televizi – a brzy i v zámorí. Dodnes se jako zlatá klasika prodává na všech moderních nosičích, a když se podíváte na IMDb, *Pulp Fiction* je celosvětově na osmém a *Forrest Gump* na třináctém místě.

Víc než dvouhodinový opus, který uteče jako voda, i když nebude pršet, uvidíte spolu s Timem Robbinsem dnes v noci. Je důkazem, že kvalita si svoje diváky vždycky najde, byť na to jde občas oklikou. Příjemnou sledovačku. ●

„V Rostově nebo v Moskvě se tehdy poslouchalo něco jiného než v Leningradě,“ říká s tím, že právě jižan Serebrennikov v mládí Coje neznal, ale později si ho zamiloval. On sám do Cannes přijet nemohl: coby hlasitý odpůrce Vladimíra Putina je už od loňského léta v domácím vězení. Tam musel dokonce nastoupit ještě pár dní před koncem natáčení *Léta*. „Existuje minimálně padesát teorií, proč se to stalo,“ tvrdí Stewart, „ale nikdo skutečně neví, jak to je. Podle mě je to celé nesmysl. V tom domácím vězení je devět měsíců – a za tu dobu se nic nikam neposunulo.“ Podle posledních zpráv by se měl Serebrennikov dostat na svobodu koncem července. ●

Léto

1. 7. | 19.30 Kongresový sál

2. 7. | 14.00 Kinosál B

6. 7. | 22.30 Letní kino

7. 7. | 10.00 Národní dům

Užijte si doprovodný program filmového festivalu v MALL.cz PARKU. Odpočínáte si na trávě či na terase, půjčte si relax výbavu, dejte si skvělé hamburgery či drinky. Kromě toho se můžete setkat s tvůrci a herci nové internetové televize MALL.TV, vidět se můžete s Romanem Vaňkem, Adamem Gebrianem a dalšími. S každým filmovým lístkem také získáte slevu na MALL.cz.

MALL.cz PARK najdete v krásném prostředí Smetanových sadů, naproti Kinu Čas. Užít si tak můžete pohodlné posezení v parku, ale i na terase. V PARKU si navíc můžete půjčit širokou škálu vybavení – pétanque, badminton, lehátka, deky nebo knížky.

Až vám vyhládne, připraví vhod masové i vegetariánské hamburgery (a to i v bezlepkové variantě) od Tommy's Food Truck. Skvělé nápoje, domácí limonády nebo něco ostřejšího vám zase připraví barmani Bugsy's baru. Letos pro vás v MALL.cz připravili dokonce speciální snídaňové menu. Využít můžete volnou wi-fi či nabíječky telefonů, ale taky se zaposlouchat – ve večerních hodinách vystoupí například DJ Akira nebo DJ Silent Cut.

Na zajímavý program se ostatně můžete těšit každý den. V rámci akce Čtení tě mění představí zajímavé osobnosti knihu, která jim změnila život, mezi nimi například Jana Plodková nebo Michal Viewegh. Čekají vás autorská

čtení, rozhovory, autogramiády, setkání s olympioniky, soutěže nebo stand-up comedy v podání Miloše Čermáka a Ludka Staňka.

Anebo nahlédněte do zákulisí nové internetové televize MALL.TV: potkejte se s tvůrci a herci, staňte se svědky živých natáčení a buďte mezi prvními diváky připravovaných seriálů a pořadů. Zúčastnit se můžete komentované prohlídky dominant Karlových Varů – průvodcem vám bude architekt Adam Gebrian.

Díky kódu, který najdete na každém filmovém lístku, navíc získáte slevu na MALL.cz ve výši 200 Kč při nákupu nad dva tisíce. Se slevou si tam můžete koupit i festivalový merchandise.

MALL.cz PARK je pro vás otevřen denně od 10.00 do 22.00. Aktuální informace se dozvíte v programu na webu Festival.mall.cz. Pokud jste ve Varech jen na pár dní, můžete v těch zbývajících sledovat facebookové profily MALL.cz a MALL.TV – z většiny akcí vysílají po dobu konání festivalu livestreamy.

Relax v MALL.cz PARKU

Stojí za návštěvu

Živý kraj

Po dobu trvání festivalu můžete denně od 9.00 do 19.00 navštívit info point Živý kraj. Naleznete ho naproti festivalovému obchodu v hotelu Thermal. Na místě se dozvíte zajímavosti o regionu, získáte slevy a můžete si zasoutěžit o věcné ceny. Zapojit do soutěže se můžete i na Instagramu. Přípraveny jsou pro vás dvě fotostěny – v Thermalu a v Císařských lázních.

Nespresso Café

Také letos budete mít možnost načerpat sílu u šálku kávy Nespresso. Designová kavárna Nespresso Café je pro vás otevřena denně od 8.00 do 24.00 u hotelu Thermal v blízkosti pokladen. Připraven je kávový servis, snídaně, řízená ochutnávka kvalitní kávy Masterclass, happy hours a taky můžete na místě ochutnat letní drink „Zakázané ovoce“.

Profimed

Růžový kontejner Profimed POP UP s produkty světových značek naleznete letos na festivalu už podruhé. Zachrání vás v případě, že jste si doma zapomněli pastu, rádi vám představí své top značky a taky poradí, jak pečovat o své zuby. POP UP stojí ve Smetanových sadech a k dispozici je denně od 10.00 do 18.30. Více informací najdete na sociálních sítích Profimed.

BMW Lounge

BMW ve své expozici nabízí návštěvníkům festivalu pohled na své nové vozy, motocykly BMW Motorrad, značku MINI i Rolls-Royce. Máte dokonce možnost rezervovat si testovací jízdu. Část expozice je věnována přípravě novému centru BMW u Sokolova a od pondělí do pátku se těšte na autogramiádu zajímavých osobností. Otevřeno denně od 9.00 do 17.00.

Neměnil bych

V roce 2018 si připomínáme sté výročí vzniku Československa, agentura CzechTourism proto pro návštěvníky karlovarského festivalu připravila tematickou soutěž o věcné ceny. Ve stánku na Divadelním náměstí si můžete zasoutěžit každý den mezi 10.00 a 18.00, a to i prostřednictvím Instagramu, kromě toho je pro vás na místě připravena fotostěna.

Becher Zone

Navštivte Becher Zone vedle hotelu Thermal a poznejte novou tvář Becherovky. Přípraveny jsou pro vás míchané drinky, gastro menu, chill out zóna, ale taky různé workshopy. Od večerních hodin se těšte na sety DJs, zahrají ale i kapely jako No Name či Eddie Stoilow. Více informací se dozvíte na informačních tabulích v Becher Zone.

Lidé odvedle potřetí. Tentokrát o postižení sluchu

Už potřetí se na karlovarském festivalu představí sekce Lidé odvedle, jejímž partnerem je Nadace Sirius. Myšlenka nabídnout návštěvníkům festivalu sérii filmů ukazujících z různých pohledů život lidí s určitým typem zdravotního postižení se zrodila v průběhu roku 2015 a hned v následujícím roce se karlovarský festival stal svědkem premiéry nové sekce.

Filmy, toho roku zaměřené na handicap pohybového ústrojí – tedy převážně na život vozíčkářů –, slavily u diváků překvapivý úspěch. Hned tři z nich se umístily mezi desítkou nejvýše hodnocených filmů v divácké soutěži, a belgický snímek *Hasta la Vista!* dokonce skončil na druhém místě, hned za vítězným *Tohle je náš svět*.

Vloni bylo tématem sekce postižení zraku – a pokud premiéra Lidí odvedle na 51. ročníku MFF KV zna-

menala víceméně překvapivý start nové myšlenky, rok 2017 už přinesl pevně ukotvení sekce jak ve festivalovém programu, tak v povědomí diváků.

Letos se tedy sekce Lidé odvedle představí potřetí – a programovému oddělení festivalu v čele s Karlem Ochtem, které filmy vybírá, se podařilo dát dohromady skutečně pestrá nabídka.

Hlavním tahákem bude pravděpodobně britský snímek *Tiché dítě*, jenž letos získal Oscara za nejlepší krátkometrážní hraný film. Uvedení dvacetiminutového snímku o neslyšící holčičce, kterou probudí k životu až zájem mladé sociální pracovnice, se zúčastní scenáristka a producentka hlavní role Rachel Shenton i režisér Chris Overton. Mimochodem, Rachel se o téma sluchového postižení dlouhodobě zajímá a v současnosti působí jako patronka

britské Národní asociace neslyšících dětí.

Mezi dalšími filmy v sekci najdete například oscarový film *Bohem zapomenuté děti* z roku 1986, cenami ověřený ukrajinský snímek *Kmen*, natočený před čtyřmi lety, a jeden z nejvýznamnějších dokumentů filmové historie, film německého režiséra Wernera Herzoga *Krajina ticha a temnoty*, věnovaný postižení hluchoslepotou, ale také třeba klasickou americkou komedií *Nevídím zlo, neslyším zlo*.

Pokud si tedy ve festivalovém programu vyšetříte volnou chvíli, minimálně jeden z filmů sekce byste mohli navštívit. S velkou pravděpodobností vám otevře nový pohled na život lidí, před jejichž každodenními nesnázami často zavíráme oči.

A to i přesto, že velmi často to jsou – doslova – lidé odvedle.

Festival zahájen

Včerejším symfonickým orchestrem byl slavnostně zahájen 53. ročník filmového festivalu. Na počest světově uznávaného režiséra Miloše Formana na koncertu zazněla hudba z jeho četných filmů. O provedení se postaral Český národní symfonický orchestr pod vedením dirigenta Carla Davise a Libora Peška. Závěrem propukl při hudbě ze snímku *Vlasy* ohňostroj. Partnerem koncertu byla společnost UNIPETROL.

DC
Dermacol

Oficiální
Beauty Partner
53. MFF KV

V Dermacol zóně krásy se můžete
zkrášlit a otestovat všechny
kosmetické novinky a bestsellery.
Najdete nás v hotelu Thermal!

Dermacol
Noblesse
luxe make-up
30 ml
Dermacol
MEGA
LASHES
MASCARA
Dramatic Look
10 ml
Dermacol
16 LIP
Color
0.5 g

Dermacol - krása zrozená v barrandovských filmových ateliérech v roce 1966
FILMSTUDIO BARRANDOV PRAGUE

Augustine
RESTAURANT

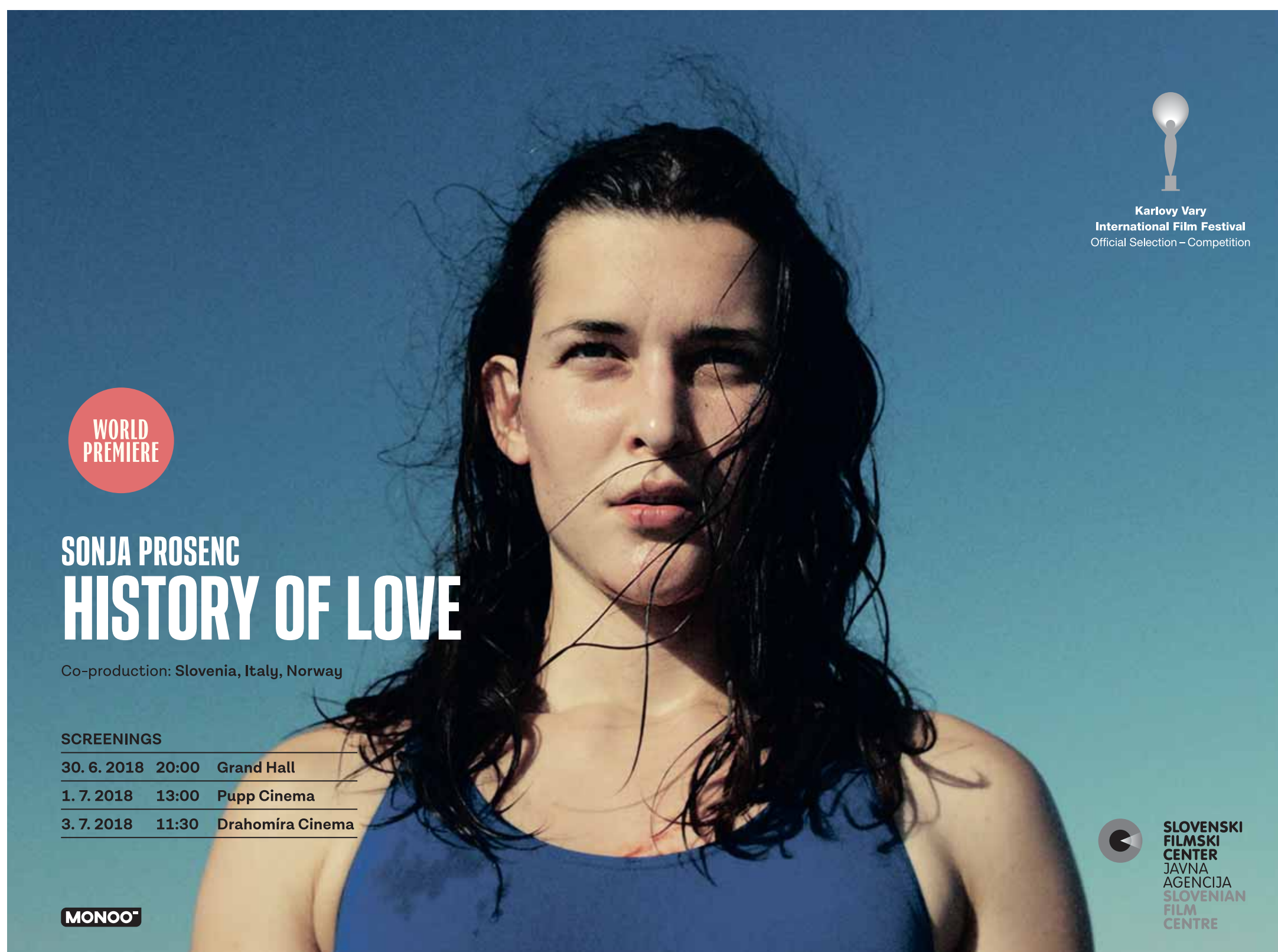
ČTVRTEČNÍ GRILOVÁNÍ

Přijďte a zažijte něco mimořádného!
Každý čtvrtek Vás na zahradě v Augustine Restaurant
čekají speciality z grilu od šéfkuchaře
Marka Fichtnera a skvělý hudební program!

All You Can Eat Grill Menu
990 Kč

#augustineprague

KONTAKT:
AUGUSTINE, A LUXURY COLLECTION HOTEL, LETENSKÁ 12/33 PRAHA 110 00
E-MAIL: RESTAURANT.AUGUSTINE@LUXURYCOLLECTION.COM
TEL. +420 266 112 280

WORLD PREMIERE

SONJA PROSENC
HISTORY OF LOVE

Co-production: Slovenia, Italy, Norway

SCREENINGS

30. 6. 2018	20:00	Grand Hall
1. 7. 2018	13:00	Pupp Cinema
3. 7. 2018	11:30	Drahomíra Cinema

MONOO

Karlovy Vary
International Film Festival
Official Selection – Competition

SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE

700 000 m² pro moderní podnikání

Investice Accolade pomohly zvýšit mzdu v Karlovarském kraji o 21 procent.

Investujte s námi

Accolade

www.accolade.cz

Na co pudem

53 válek

Jan Němec

Padesát tři válek během dvaceti let, to je ažaž. Až moc

Na jedné straně intimní vztah dvou lidí, na druhé války, které pustoší odlehle krajiny světa. Odlehle? V případě debutového dramatu polské režisérky Ewy Bukowské nejde jen o televizní zprávy puštěné v obýváku během večere. **53 válek** je adaptací autobiografické knihy Grażyny Jagielské, která vypráví o tom, **jaké to je, být ženou válečného reportéra**. Vráti se? Nevráti? A když se vrátí, jak rychle zase odjede? A odjíždí jen proto, že chce dělat svou práci, která je důležitá, **nebo to tadý prostě už nemůže vydržet?** Na jedné straně pocit společenské odpovědnosti, na druhé neúnosnost toho všeho. Anna v přesvědčivém podání Magdaleny Poplawské se postupně mění z angažované intelektuálky ve ztýrané cosi. Nedokáže psát své vlastní články ani se starat o syna. **Válka vtrhla do obývacího pokoje a vypadá to, že už se z něj nikdy neodstěhuje.** To spíš sama Anna bude muset najít nový způsob, jak obývat svůj život, aby se v něm dalo dýchat.

1. 7. | 16.00 Městské divadlo

2. 7. | 13.30 Lázně III

4. 7. | 10.30 Divadlo Husovka

Amal

Filip Šebek

Dospívání ve víru revoluce

Píše se rok 2012 a egyptská dívka Amal nechytí **v centru nejprudších pouličních bojů v Káhiře**. I když měří necelý metr a půl a je jí 15 let, odvaha jí rozhodně neschází. Zahalená v kapuci vášnivě skanduje protirežimní hesla a drze provokuje policejní těžkooděnce. Ani vzpomínka na nejlepšího kamaráda, který se stal obětí známého masakru na fotbalovém stadionu Port Saidu, ji nedojme k slzám. Rozbrečí se až v momentě, kdy ji přátelé uprostřed noci posílají kvůli její bezpečnosti domů. O dva roky později už vidíme, **jak se ze zaklíněného tomboje vyloupá pohledná dívka**, která se snaží přesvědčit svého přítele, aby ji vzal s sebou na fotbalový zápas. Tím však její příběh zdaleka nekončí. Portrét dospívající dívky uprostřed arabského jara **s momenty snové atmosféry, výbornou hudební složkou a nebyvalou autenticitou hlavní postavy** se vám zaručeně dostane pod kůži. Zcela po zásluze byl tento snímek vybrán jako zahajovací film nejvýznamnějšího festivalu dokumentárních filmů IDFA.

1. 7. | 10.00 Kino Čas

3. 7. | 13.00 Národní dům

6. 7. | 18.30 Malý sál

Dáma

Iva Přivřelová

Nesnázé s romantickými idioty

Než se podíváte na Roberta Pattinsona na červeném koberci, podívejte se na něj v roli zamilovaného jižana, který se vydává do divočiny za dívkou svého srdce – rovnou i se vzácným a **vzácně roztomilým mini-ponikem**. A taky pastorem, kterého sebral po cestě a který se má postarat o svaťbu. Jen **nečekejte běžný romantický western, spíš parodii** (nejen) na žánr, v němž šlechtění muži zachraňují slabé ženy a v panenských zelených dálavách leží automaticky nový, lepší život. Bratři Zellnerové (z nichž si budete víc pamatovat Davida, protože si ve filmu zahrál a také ho ve Varech uvede) se **se zábavnou poťouchlostí** pustili do zavedených klíšé a válku proti stereotypům a iluzím o světě, o sobě i druhých vedou s radostnou nemilosrdností. V jejich emancipované komedii, přijaté do soutěže letošního Berlinale, je tak nakonec nejsilnější a nejrozměšnější postavou dáma, která se ocitne v nesnázích, pouze pokud ji chce někdo zachraňovat. Ostatní (tj. muži) totiž mají docela problém čelit realitě.

30. 6. | 12.30 Malý sál

2. 7. | 19.00 Pupp

7. 7. | 22.00 Kongresový sál

Rozkvetlé údolí

Jan Němec

Dobře namíchaná směs žánrů ve svěžím maďarském koktejl

Bianka a Laci rozhodně tvoří jeden z nejpозoruhodnějších párů, které se v poslední době na filmovém plátně objevily. **On je nesvéprávný, ale nevinný, až to bolí, ona nezodpovědná, ale spontánní, že by se do ní jeden zamiloval.** Nemají nic společného, dokud Bianka Laciho jen tak zkusmo neosloví, jestli by se o ni nepostaral. O ni a o kojení, kterého před chvílí ukradla i s kočárkem prostě proto, že se jí zdálo, že skutečná matka se nechová úplně tak, jak by měla. Je tohle road movie? Je to romance? Krimi? Coming-of-age film? Od všeho trochu. Maďarský režisér **László Csujá natočil podmanivý debut, který nenaplnuje obvyklá očekávání a tím je překonává. Za zmínku stojí, že oba představitelé hlavních rolí jsou neherci. Bianka Berényi (21) aka bbiankaa je hvězda maďarského Instagramu, László Réti (22) několikrát šampion na kolečkových bruslích.** Neptejte se, jak jde tohle dohromady, ale funguje to skvěle.

2. 7. | 16.00 Městské divadlo

3. 7. | 13.30 Lázně III

5. 7. | 10.30 Husovka

Sweet Country

Iva Přivřelová

Western z australské buše

Western se už dávno nemusí odehrávat jen na Divokém západě. Když se drsní **muži na koních projíždějí australskou buší**, získává žánr nový kolorit a téma spravedlnosti, pomsty a viny nové protagonisty. Warwick Thornton svým debutem *Samson a Dalila* rázně ohlásil světu záměr **nekompromisně okomentovat křivdy spáchané na původních australských obyvatelích**. I jeho novinka sleduje aborígenskou rodinu, která poklidně žije s místním bělošským kazatelem (v podání Sama Neilla). Pišou se ale 20. léta 20. století a další bílí sousedi nemají pocit, že by někdo s jinou barvou pleti měl mít stejnou svobodu a stejná práva jako oni. Klasický western se tu mísí s drsnou meditací o násilí a epickým tragickým dramatem, z něhož **salá horko i rozhořčení**. Thornton stál za režii i zčásti i za kamerou a otežuje své jízdy nelitostnou „slackou“ zemí (název je samozřejmě myšlen ironicky) drží pevně v rukou. Toho si všimla i Annette Bening a spol. na posledním benátském festivalu, kde film získal zvláštní cenu poroty.

1. 7. | 9.00 Velký sál

2. 7. | 22.00 Pupp

7. 7. | 21.30 Městské divadlo

Nic jako dřív

Jan Škoda

Tahle země není pro mladý

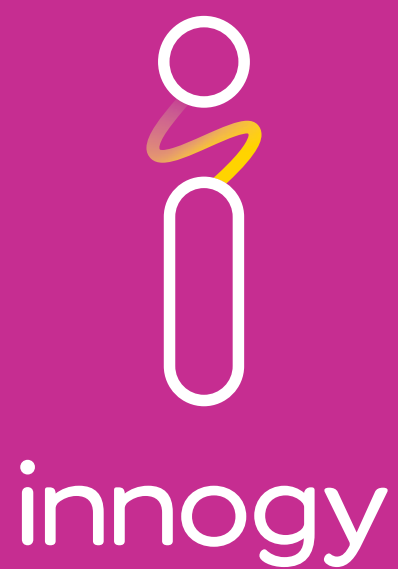
Podle některých sociologů jsou mileniálové či ještě mladší příslušníci generace Z liberální, draví a ambiciózní. Vědí, že v otevřeném světě mohou dosáhnout čehokoli, pokud se budou dostatečně snažit. **Dokument Lukáše Kokeše a Kláry Tasovské Nic jako dřív však tyto „velkoměstské“ představy poněkud bourá.** Zaměřuje se totiž na čtyři teenagery z nižších sociálních vrstev, kteří navštěvují střední školu v pohraničním městě Varnsdorf a stojí před změnami v osobním životě či novou pracovní zodpovědností. Kokeš s Tasovskou jejich rozhodnutí nekomentují, jen skrze vyznívanou formu pozorují, jak vypadá realita, v níž si nemůžete zavolat rodičům o peníze. **Nic jako dřív tak záslužně ukazuje, jak se dospívá v místech, kde rozhodně není „každý svého štěstí strůjcem“.** Stejně jako další výrazný dokument na festivalu *Až přijde válka* se dá i *Nic jako dřív* chápat jako varování. Zavírat oči před bublajícími problémy regionů s nedostatkem lákavých vyhlídek by se do budoucna mohlo vymstít.

1. 7. | 19.30 Lázně III

3. 7. | 14.00 Kinosál B

6. 7. | 19.30 Divadlo Husovka

innogy.cz

Tátova volha

Čertí brko

Ten, kdo tě miloval

energie českého filmu

koproducent 70 českých filmů
23 let jsme energií MFF Karlovy Vary

Navštivte náš
innogy energy point
u Mlýnské kolonády!

DOKONALE VYCHUTNAT
SI MŮŽETE I FILMOVÉ
OKAMŽIKY

Novozélandský režisér Taika Waititi se záhadným rituálním předmětem z karlovarské kolonády – napůl ruská panna, napůl anděl

Dánská herečka Trine Dyrholm se svým partnerem – takhle to vypadá, když si muž a žena rozumějí na červeném koberci

Půvabná novozélandská herečka Thomasin McKenzie – s režisérem Taikou Waititím nyní v Česku natáčí válečné drama Jojo Rabbit, na festivalu představí film Beze stop

Elegantní pár – Jiří Bartoška se svou ženou Andreou, které to slušelo jako každý rok a možná ještě trochu víc

Instagramiáda: #varskeroadmovie

#lowcostvary 1. místo @davidvejnar

2. místo @datelier

3. místo @marta.spi

Všechno bude. I dobrodružství!

Ve Varech o zážitky, rošťáctví a nenadálá dobrodružství nouze není, to vám ale určitě vysvětlovat nemusíme. Včera jste ta svá – přinejmenším na Instagramu – prožívali s nízkým rozpočtem, zato na pořádně vysoké úrovni. Ztvárnění vašich low-cost Varů bylo vskutku originální, viděli jsme na fotkách skromná jídla, postel z novin nebo letenku z Chebu do Varů. Vítězům, kteří si zvláště nápaditě poradili s tématem #lowcostvary, gratulujeme a máme pro ně připravené lístky na promítání kultovní mexické střílečky Mariachi (30. 6. , 23.59, Malý

sál). Vyzvednout si je můžou kdykoli po jedenácté dopoledne v redakci Festivalového deníku v prvním patře Thermalu. Je druhý den festivalu, takže se pomalu rozkoukáváme, šlapeme na plyn a jedeme dál – tentokrát spolu s Márou a Heduš. Dvojice pubertálních kluků se v ukradeném autě vydává za dobrodružstvím v celovečerní novince Olma Omerzua, který svůj unikátní režisérský styl definoval už v dramatech Příliš mladá noc a Rodinný film. Všechno bude je trochu netradičně zimní road movie; do Karlových Varů při-

tom akorát dorazilo léto, jak má být. No co, na cesty za lumpárnami je to počasí ideální. S kým, jak a kam dnes vyrazíte vy? Podělte se o to na Instagramu – a hlavně k fotce nezapomeňte připsat #varske-roadmovie. Čas máte tradičně do páté odpolední! Potom festivalový fotograf Tomáš Tesař svým zkušeným okem vybere trojici nejdobrodružnějších kreativců nebo nejkreativnějších dobrodruhů. Všechny tři čeká věčná sláva na stránkách zítřejšího deníku, a navíc získají po dvou vstupenkách na světovou premiéru snímku Všechno

bude (1. 7. , 20.00, Velký sál). Připomínáme taky, že na konci festivalu vyhlásíme absolutního vítěze. Dostane od nás parádní festivalový set, který se hodí na dobrodružné výpravy do města i do přírody. Napjatě čekáme, o jaké vzrušující zážitky se s námi v soutěži podělíte! Trocha neplechý ještě nikomu neublížila, ne?

twitter.com/festdenik
facebook.com/festdenik
instagram.com/festdenik
denicek@kviff.com

Dnes přijíždějí

Johanna Domke

Svůj film Všechno bude dnes do hlavní soutěže MFF KV přiváží režisér Olmo Omerzu. Se soutěžním snímkem Bratři přijíždí turecký režisér Ömür Atay. Egyptský režisér Marouan Omara a jeho německá kolegyně Johanna Domke dnes dorazí se soutěžním dokumentem Daleko od snu. Do soutěže dokumentárních filmů přiváží své snímky i režisérka Zita Erffa (To nejlepší, co můžeš udělat se svým životem) a režisér Cyril Aris (Houpačka). Dokument Mosty času budou zastupovat spolurežiséři Audrius Stonys a Kristine Briede.

Kristine Briede

Do Karlových Varů přijíždí i polská herečka Julia Kijowska, která hraje hned ve dvou filmech promítaných na festivalu: Nina a Via Carpatia, zařazená do soutěže Na východ od Západu. Ve stejné soutěži uvede svůj film Vulkán také ukrajinský režisér Roman Bondarčuk. Film Sklenka na rozloučenou, promítaný v sekci Horizonty, přiváží uvést režisér Stephen Moyer a oscarová herečka Anna Paquin. Sekci Odrazy času: Pobaltský poetický dokument dnes přijíždějí zastupovat estonský režisér An-

Audrius Stonys

dres Sööt se snímky Svatojánské svátky a 511 nejlepších fotografií Marsu, lotyšský kameraman a režisér Ivars Seleckis s dokumentem Pobřeží a jeho krajanka režisérka Laila Pakalnina s trilogií Pošta, Přívaz a Prádlo. V rámci retrospektivy uvede své starší snímky Anti-gravitace a Země nevidomých také režisér Audrius Stonys. Do sekce Imagina dnes přiváží svůj snímek Nekonečný ocas chorvatská režisérka Željka Suková.